

Viņpasaules mistērija

Ņujorka, Apvienoto Nāciju Organizācija
1992. gada 26. jūnijs.

siet sveicināti Apvienoto Nāciju Organizācija. Un lūgsim kādu brīdi visi kopā katrs savā ticībā, lai mēs esam pateicīgi par to, kas mums pieder, par to, kas mums ir dots, un mēs vēlamies un ceram, ka tie, kam nav dots pietiekami, saņems to tāpat, kā esam saņēmuši mēs; ka visas pasaules bēgļi, karā cietušie, karavīri, parlamentu līderi un, protams, Apvienoto Nāciju līderi spēs veikt to, ko viņi vēlas, un sadzīvot mierā.

Mēs ticam, ka mums tiks dots tas, ko mēs lūdzam, jo tā ir teikts Bībelē. Paldies!

Ir pagājis ilgs laiks, kopš biju šeit pēdējoreiz. Vai kāds šeit ir bijis agrāk, es domāju, vai ir bijis uz manām lekcijām? Kad? Tiešām? Tik daudzi? Paldies! Kā jums zināms, mūsu šodienas lekcijas tēma ir "Viņpasaule", jo es nedomāju, ka es vēl vēlētos runāt par šo pasauli. To jūs visi pazīstat. Vai ne? Jūs zināt, ka šajā pasaulē mums ir Apvienotās Nācijas, ir Amerika, Ņujorka (Aplausi.), bet aiz šīs pasaules mums ir citas lietas. Es ceru, ka visiem šeit sanākušajiem būs interesanti to uzzināt. Runa nav par brīnumiem vai kaut ko fantastisku,

kam jūs nevarat noticēt, kā nupat izteicās Stīvens. Runa ir par kaut ko, kas ir ļoti zinātnisks, ļoti loģisks un ļoti svarīgs.

Mēs visi esam dzirdējuši, ka dažādās reliģiskajās bībelēs un rakstos ir minēts, ka pastāv septiņas debesis un ka pastāv dažādi apziņas līmeņi. Pastāv Dieva valstība, Budas valstība utt. Šīs lietas mums ir apsolītas viņpasaulē. Bet ne daudziem cilvēkiem ir pieejama šī apsolījuma jēga. Es negribu teikt, ka nevienam, bet tomēr nedaudziem. Salīdzinājumā ar Zemeslodes iedzīvotāju skaitu, cilvēku, kam ir pieejama Dieva valstība, vai "viņpasaule", kā mēs to saucam, ir tiešām nedaudz. Un, ja jūs dzīvojat Amerikā, jums noteikti ir daudz iespēju izlasīt lielu daudzumu grāmatu, kurās ir izskaidrota viņpasaule. Un dažas filmas, kuras ir uzņēmuši amerikāņi, nav pilnīga fikcija. Tāpat arī dažas, kuras ir uzņēmuši japāņi. Tas tāpēc, ka daži no šo filmu veidotājiem, iespējams, ir lasījuši kādu grāmatu, ko sarakstījis viņpasaulē pabijis cilvēks vai arī tāds, kurš uz brīdi ir ieraudzījis Dieva valstību.

Un tā, Dieva valstībā... kas gan atrodas Dieva valstībā? Kāpēc mums ir jāuztraucas par Dieva valstību, ja mums tāpat jau ir pietiekoši daudz darba šajā pasaulē, un mums ir darbs, droša mājvieta un pietiekoši daudz labu cilvēcisko attiecību? Tieši tā - tāpēc, ka mums jau pieder visas šīs lietas, mums vajadzētu būt norūpējušamies par Dieva valstību. Tas gan izklausās pārāk reliģiozi, kad mēs sakām Dieva valstība. Istenībā tas vienkārši ir

augstāks apziņas līmenis. Agrāk cilvēki mēdza saukt to par debesīm, bet zinātniskā valodā mēs, protams, varētu teikt, ka tas ir atšķirīgs... augstāks zināšanu līmenis, augstāks gudrības līmenis. Un, ja vien mēs zinātu kā, mēs spētu to sasniegt.

Un tā... mēs visi esam dzirdējuši par Amerikas jaunāko izgudrojumu... ka cilvēkiem ir pat mašīna, ar kuras palīdzību jūs nokļūstat samadhi. Vai jūs to esat izmēģinājuši? Neesat? Nē? Tāda ir Amerikā nopērkama. Maksā četrus līdz septiņus simtus dolāru atkarībā no līmeņa, kurā jūs vēlaties nokļūt. Viņi sauc to par... tā ir domāta cilvēkiem, kas ir pārāk slinki, lai meditētu, kuri grib pa taisno nokļūt samadhi. Gadījumā, ja jūs par to neesat informēti, es īsumā pastāstīšu.

Viņi apgalvo, ka šī mašīna jūs ievadīs atbrīvotā garīgā stāvoklī... atbrīvotā stāvoklī un jūs sasniegsiet augstu intelektuālās attīstības koeficienta (I.Q.) līmeni. Tam būtu jādod jums zināšanas, gudrība, un tad jums jājūtas lieliski utt. Šajā mašīnā lieto speciāli izvēlētu mūziku, kosmisku mūziku, tātad jums vajadzīgas austiņas; tad viņi, iespējams, lieto elektrību, kas stimulē jūs, un jūs, iespējams, redzat kādus uzliesmojumus. Tātad jums nepieciešams arī aizsiet acis. Austiņas un acu aizsējs ir viss, kas jums nepieciešams nokļūšanai samadhi. Tas nav slikti, un priekš četriem simtiem dolāru pat lēti. Bet samadhi, ko piedāvājam mēs, ir pat vēl lētāks. Tas vispār neko nemaksā, un tas ir uz mūžīgiem laikiem. Un tas nav jāuzlādē ar elektrību vai baterijām, tas nav

jāieslēdz un jāizslēdz, un gadījumā, ja šī mašīna salūst, jums nav nepieciešams to labot.

Tātad - ja jau mākslīga gaisma un mākslīga mūzika spēj padarīt cilvēkus tik atbrīvotus un gudrus - tad tas tā arī ir paredzēts. Es esmu lasījusi, ka tas tā ir paredzēts, bet pati neesmu to mēģinājusi. Tāpēc tā ir jauna lieta un tiek labi pārdota, es esmu dzirdējusi. Ja jau pat šīs mākslīgās lietas spēj mūs novest pie atbrīvotības un palielināt mūsu intelektuālo koeficientu, vai jūs varat iedomāties, cik ļoti mūsu gudrībā mums varētu palīdzēt īstas lietas? Istās lietas ir atrodamas viņpasaulē, tomēr tās ir sasniedzamas ikvienam cilvēkam, ja vien mēs vēlamies ar to sastapties. Tā ir iekšējā debesu mūzika un iekšējā debesu skaņa. Un atkarībā no šīs mūzikas intensitātes... atkarībā no iekšējās gaismas vai iekšējās mūzikas mēs varam nokļūt viņpasaulē, nokļūt dziļākā sapratnes līmenī.

Man liekas, ka tas varētu būt līdzīgi kā ar fizikas likumiem. Jūs gribat aizsviest akmeni..., lai tas pārvarētu gravitācijas spēku. Jums ir nepieciešams milzīgs spēks, un kad šis akmens lido, tas izstaro arī nedaudz gaismas. Un man liekas, ka tad, kad mēs strauji traucamies uz viņpasauli, arī mēs... kā lai to pasaka? Ai, es pārāk daudz runāju ķīniešu valodā. Mēs spējam... izstarot, jā, mēs arī spējam izstarot nedaudz gaismas, un mēs arī varam izdzirdēt skaņu. Skaņa ir tā spēka vibrācija, kurš virza mūs uz augstāku līmeni, un tas notiek bez trokšņa,

bez liekām pūlēm, tas neko nemaksā un no pieredzētā nerodas diskomforts. Tas ir veids, kā nokļūt viņpasaulē.

Un kas gan viņpasaulē ir labāks nekā šajā pasaulē? Viss, ko mēs varam un nevaram iedomāties. Vienreiz pamēģinājuši, mēs to uzzināsim. Neviens cits mums to īsti nevar izstāstīt. Bet mums ir jābūt pietiekami neatlaidīgiem, jābūt patiesi atklātiem, jo neviens cits to mūsu vietā neizdarīs. Tāpat kā neviens nevar jūs nosēdināt strādāt savā vietā ANO ofisā, lai jūs par to saņemtu naudu. Tāpat neviens nevar mūsu vietā paēst, lai mēs justos paēduši. Tāpēc īstais paņēmiens ir pieredzēt to pašam. Mēs gan varam klausīties kādā, kurš ir to pieredzējis, bet no tā mēs paši daudz pieredzes neiegūsim. Mēs varam iegūt pieredzi uz vienu stundu, vairākām stundām vai dažām dienām, pateicoties cilvēkam, kurš ir pieredzējis Dievu. Tad, iespējams, ka mēs redzēsim kādu gaismu vai dzirdēsim kādu skaņu, ļoti dabiski un bez mūsu pūlēm, taču vairumā gadījumu tas neturpināsies necik ilgi. Tātad mums tas arī ir jāpieredz, turklāt tas jādara mums pašiem.

Viņpasaulē ir daudz dažādu pasaulu. Kā piemēru minēsim vienu, kura atrodas nedaudz augstāk par mums un kuru Rietumu terminoloģijā sauc par astrālo pasauli. Astrālajā pasaulē ir vairāk nekā simts dažādu atšķirīgu līmeņu. Un katrs līmenis ir pasaule pati par sevi. Un tas parāda mūsu sapratnes līmeni. Tas ir tas pats, kas studēt universitātē. Tur katrs kurss, kuru mēs universitātē

apgūstam, rāda mūsu zināšanu pieaugumu, un tā mēs lēnām virzāmies uz beigšanu. Astrālajā pasaulē mēs redzēsim daudzus tā saucamos brīnumus, tie varbūt mūs vilinās, un varbūt mums arī pašiem piederēs brīnumi. Mēs varam izārstēt slimību, mēs varam... kā lai to pasaka... dažreiz redzēt to, ko neredz citi. Mums ir vismaz seši brīnumaina spēka veidi. Mēs varam saredzēt viņpus parastajām robežām, mēs varam sadzirdēt viņpus telpas. Attālumam vairs nav nekādas nozīmes. Tas ir tas, ko mēs saucam par debesu acīm un debesu ausīm. Tad mēs varam redzēt, ko domā citi cilvēki, kas viņiem ir prātā utt. Šis ir tas spēks, ko dažkārt mēs iegūstam, sasniedzot Dieva valstības pirmo līmeni.

Un, runājot par šo pirmo līmeni, es esmu jums jau teikusi, ka mums vēl ir daudz citu, atšķirīgu līmeņu, kuri piedāvā mums vairāk nekā ir iespējams izteikt vārdos. Un, kad mēs tur nokļūsim, mēs... ja mēs..., piemēram, pēc iepazīstināšanas ar metodi meditētu, esot pirmajā līmenī, tas nozīmētu, ka mūsu spējas ir daudz lielākas. Tad mēs attīstīsim pat mūsu literārās dotības, kādu mums pirms tam nekad nav bijis. Mēs zinām daudz ko tādu, ko nezina citi, un daudzas lietas nāk pie mums kā debesu dāvanas, dažkārt finansiālā ziņā, dažkārt, kā lai to pasaka, karjeras ziņā un dažkārt daudz kur citur. Un mēs iegūstam spējas dzejot vai, iespējams, gleznot un darīt ko tādu, ko pirms tam nekad nebijām darijuši un par ko mēs pat nevarējām iedomāties, ka varētu to darīt. Tas ir pirmais līmenis. Un mēs varētu dzejot un rakstīt

grāmatas brīnišķīgā stilā. Mēs, piemēram, varētu nebūt profesionāli rakstnieki pirms tam, bet tagad mēs to varētu darīt. Šie ir materiāli labumi, ko mums sniedz apziņas pirmais līmenis. Īstenībā tās nav Dieva dāvanas. Šīs spējas ir mūsos pašos, un tās ir dzīvas tikai tāpēc, ka paši esam tās uzmodinājuši. Un nu mēs varam tās pielietot. Tā, šī nu būtu neliela informācija par pirmo līmeni. Vai tā ir labi? Jūs gribat dzirdēt vairāk? Jā. Labi. Vai jūs par to esat dzirdējuši jau agrāk? Jūs esat! Jā, jūs esat dzirdējuši! Kas jums par to ir stāstījis? Skaidrs, un vai viņš jums stāstīja vēl kaut ko? Labi.

Tātad - ja mēs, piemēram, ejam uz augstāku līmeni mēs redzam daudz citu lietu, un mēs tās varam arī sasniegt. Protams, ka es jums nevaru izstāstīt visu. Kaut vai ierobežotā laika dēļ. Tāpat nav nepieciešams nemitīgi klausīties brīnumu stāstus par kūkām un saldumiem un nekad tos nenogaršot. Tāpēc es tikai nedaudz rosinu apetīti. Un, ja jūs gribat tos ēst, tā jau ir cita lieta. Vēlāk mēs varam jums piedāvāt īstu ēdienu. Jā! Gadījumā, ja jūs gribēsiet to ēst.

Un tā, ja mēs ejam mazliet tālāk par sirmo līmeni - uz otro līmeni, kā mēs to skaidrības labad saucam. Otrajā līmenī mums būs daudz vairāk spēju, ieskaitot brīnumus, nekā pirmajā. Bet vispārsteidzošākais sasniegums, ko mēs varam iegūt otrajā līmenī, ir... daiļrunība un māka diskutēt. Un šķiet, ka neviens nebūs spējīgs konkurēt ar cilvēku, kas saniedzis otro līmeni, tāpēc, ka viņam ir

daiļrunības milzīgais spēks, un viņa intelekts ir viņa spēka pati smaile.

Vairums cilvēku ar parastām prāta spējām vai ļoti zemu intelektuālo koeficientu nespēj mēroties ar cilvēku, kura intelektuālais koeficients ir atvērts ļoti augstā pakāpē. Bet tās nav tikai fiziskās smadzenes, kuras ir vairāk attīstītas, tas ir mistisks debesu spēks, gudrība, kura mīt mūsos. Nu tā sāk atvēries. Indijā cilvēki šo līmeni sauc par "Buddhi", kas nozīmē intelektuālo līmeni. Sasniedzis "Buddhi", tu kļūsti par Budu. No šejienes arī ir cēlies vārda Buda - no "Buddhi". Tātad Buda ir tieši tas, un tās nav beigas. Es grasos jūs iepazīstināt ne vien ar Budu, bet ar ko vairāk. Vairums ļaužu apskaidrotu cilvēku sauc par Budu. Ja vien viņš nezinātu, kas seko aiz otrā līmeņa, viņš, iespējams, ar sevi ļoti lepotos. Jā, jūtoties kā dzīvs Buda un tā sekotājs, viņš būtu ļoti lepns, dzirdot sevi saucam par Budu. Īstenībā, ja viņš ir sasniedzis tikai otro līmeni, kurā viņš var redzēt izvēlētā cilvēka pagātni, tagadni un nākotni un kurā viņam piemīt daiļrunība, tad tās noteikti vēl nav Dieva valstības beigas.

Un nevienam nevajadzētu lepoties ar spēju redzēt pagātni, tagadni un nākotni, tāpēc ka tas ir akashic ieraksts, kā tas tiek apzīmēts Rietumu terminoloģijā. Ikviens no jums, kas nodarbojas ar jogu vai ar kāda cita veida meditāciju, sapratīs, ka akashic ieraksts ir kas līdzīgs bibliotēkai, kāda jums ANO ir tepat blakus telpā. Pilna ar grāmatām dažādās valodās. Arābu, krievu,

ķīniešu, angļu, franču, vācu valodā, visdažādākās valodas tepat jūsu bibliotēkā. Ja jūs spējat lasīt visās šajās valodās, jūs uzzināt, kas notiek šajās valstīs. Saprotat? Tāpat cilvēks, kas sasniedzis otro līmeni, sapratis un varēs tulkot otra cilvēka būtību tikpat skaidri kā savējo.

Apziņas otrajā līmenī ir sasniedzams daudz kas vairāk. Bet, ja kāds ir sasniedzis otro līmeni, jau tas vien ir fantastiski, viņš jau ir dzīvs Buda, tāpēc ka ir atklāts "Buddhi" - intelekts. Un mēs zinām daudzas lietas, kuras mēs pat nespējam nosaukt vārdā. Un katrs tā saucamais brīnums var ar mums notikt, gribam mēs to vai nē, jo mūsu intelekts ir atvēries un zina kā kontaktēties ar augstākās dziedināšanas avotiem, ar sakārtotību, kas mūsu dzīvi padarītu mierīgāku un labāku. Un mūsu intelekts jeb "Buddhi" ir atvērts tā, lai tam būtu pieejama visa nepieciešamā pagātnes un tagadnes informācija, lai sakārtotu, kaut kādā veidā pārkārtotu vai notušētu visu slikta, ko esam izdarījuši pagātnē. Vai jūs saprotat? Tātad, lai izlabotu kļūdas un mūsu dzīve kļūtu labāka.

Piemēram, ja mēs nezinājām, ka ar kādu netīšu darbību esam apvainojuši savus kaimiņus, tad tagad mēs to zinām. Saprotat? Ļoti viegli! Ja mēs to nezinājām, un kaimiņi ir klusībā noskaņoti pret mums, un kādreiz mēģina darīt kaut ko mums aiz muguras, lai kaitētu mums pārpratuma dēļ vai tādēļ, kā esam tiem nodarījuši pāri. Taču tagad mēs to zinām, un zinām, kāpēc tas ir

noticis. Tātad tas ir vienkārši. Mēs varam aiziet pie kaimiņiem vai piezvanīt viņiem, vai arī sarīkot viesības, ielūgt kaimiņus un noskaidrot pārpratumu. Nonākuši intelektuālajā līmenī, mēs vienkāršas lietas saprotam automātiski, sakārtojam tās, vai arī kontaktējamies ar spēka avotiem, kas mums palīdzētu to izdarīt, uzlabot mūsu dzīves ceļu, mūsu dzīves virzību. Tādējādi mēs samazinām negadījumu, daudzu nevēlamu situāciju un nepatīkamu apstākļu daudzumu mūsu dzīvē. Saprotat? Jā! Jā! Tāpēc tad, kad mēs nonākam atrajā līmenī, tas vien jau ir fantastiski!

Tādēļ tas, ko es jums skaidroju, ir zinātniski pamatoti un ļoti loģiski; nevajag domāt, ka cilvēks, kas nodarbojas ar jogu vai meditāciju, ir kāda mistiska būtne vai E.T. (extra terrestrial) - "īpaša zemes būtne". Viņi ir tādas pašas zemes būtnes kā mēs, kas ir attīstījušās tāpēc, ka zina - kā. Mēdz sacīt, ka Amerikā viss ir atkarīgs no "know how" - "zināt - kā", tādējādi mēs visu varam iemācīties. Vai ne? Mēs varam iemācīties visu. Šī ir sava veida viņpasaules zinātne, kuru arī mēs varam apgūt. Tas izklausās dīvaini, bet - jo kāda lieta atrodas augstākā līmenī, jo tā ir vienkāršāka. Tas ir daudz vienkāršāk nekā iet uz skolu vai koledžu ar visiem tiem sarežģītajiem matemātikas jautājumiem un problēmām.

Otrais līmenis... arī tajā ir dažādi līmeņi. Es gribēju teikt, ka arī otrā līmeņa robežās ir dažādi līmeņi. Bet par to īsumā, jo es nevaru izplūst detaļās par visiem debesu noslēpumiem. Jā! Gan jau jūs tos tādā vai citādā veidā

uzzināsiet, ceļojot kopā ar skolotāju, kurš tur jau ir pabijis. Tātad tas nav noslēpums. Taču tas prasa pārāk daudz laika, ja mums jāapstājas un jāpārbauda katrs no šiem līmeņiem, kur katram ir vairāki apakšlīmeņi. Tāpēc dažreiz skolotājs jūs var paņemt līdzī no viena līmeņa uz otru ļoti starauji. Ha, ha, ha! Jo, ja tu netiecies pēc meistarības, tev nav tik daudz jāmacās. Tas jums tikai sagādās galvassāpes. Tāpēc ātri cauri un atpakaļ mājās, pat tad tas prasa daudz laika. Dažreiz tas paņem pat visu dzīvi. Bet apskaidribu mēs iegūstam momentāni. Taču tas ir tikai iesākums, tāpat kā ar iestāšanos universitātē, saprotat? Jau pirmajā dienā, kad tu esi iestājies universitātē, tu nekavējoties kļūsti par universitātēs studentu. Bet tam nav nekā kopīga ar filozofijas doktora grādu. Bet augstskolu jūs beidzat pēc sešiem, četriem vai divpadsmit gadiem. Ja tā ir īsta universitāte, jūs nekavējoties kļūstat par studentu, un, ja jau jūs stājaties, tad jūs patiesi gribat par tādu kļūt. Tātad ir nepieciešama abu pušu sadarbība.

Tāpat ir, ja mēs vēlamies doties uz viņpasauli, sacīsim, joka pēc, tāpēc ka mums nav Nujorkā citas vietas, uz kurieni iet. Mēs visu zinām par Manhetenu, Longbiču un citiem "bīčiem". Pieņemsim, ka mēs vēlamies doties uz kādu īpašu zemes būtņu vietu, lai redzētu, kas tur notiek. Kāpēc gan ne? Ja jau mēs maksājam daudz naudas, lai dotos uz Maiami vai Floridu tāpēc vien, lai izpeldētos okeānā, tad kāpēc gan lai mēs kādreiz nedotos uz kādu citu pasauli paskatīties, kā izskatās mūsu kaimiņu planētas un kā cilvēkiem tur klājas. Es

nedomāju, ka tas ir kaut kas dīvains. Vai ne? Savā ziņā tas ir tikai tāds tālāks ceļojums, mentāls ceļojums, garīgs ceļojums fiziska ceļojuma vietā.

Ir divu veidu ceļojumi. Tas ir ļoti loģiski un viegli saprotams. Mēs tātad esam otrajā līmenī. Labi, otrais līmenis. Kas man vēl jums būtu stāstāms? Tātad šādi mēs turpinām dzīvot šajā pasaulē, taču tad mēs vienlaicīgi iegūstam zināšanas par citām pasaulēm. Vai jūs saprotat? Tāpēc, ka mēs ceļojam. Tāpat kā jūs esat Amerikas pilsoņi vai kādas citas valsts pilsoņi, taču jūs ceļojat no vienas valsts uz otru, lai gluži vienkārši uzzinātu, kā tur izskatās. Un es minu, ka daudzi no jums šeit, Apvienotajās Nācijās, neesat amerikāņi, vai ne? Jā. Tātad jums tas ir zināms. Mēs varam doties uz kaimiņplanētu vai nākamo dzīves līmeni, lai izprastu tos. Mēs nevaram doties turp kājām, mēs nevaram doties ar kosmisko raķeti, pat ar NLO ne, tāpēc ka attālums ir tik liels.

Dažas pasaules atrodas tālāk, nekā NLO spēj aizlidot. NLO! O, jā, nezināmie lidojošie objekti! Jā, lidojoši objekti! Bet mūsos ir spējas, kas ātruma ziņā pārspēj jebkuru NLO. Tās ir mūsu pašu dvēseles. Dažkārt mēs to saucam arī par garu. Ar to mēs varam lidot bez jebkādas degvielas, bez apdrošināšanas apliecībām vai sastrēgumiem. Un mums nav jāuztraucas, ka vienu dienu arābi mums vairs nepārdos naftu, jo tās pietiks tikai viņiem pašiem. Dvēsele nekad neiziet no ierindas, ja nu vienīgi mēs gribam to iznīcināt, pārkāpjot Visuma

likumus, pārkāpjot debesu un zemes harmoniju, no kā ir ļoti viegli izvairīties. Varu pastāstīt - kā, ja jūs tas interesē. Piemēram, es ļoti īsi, labi? Es neesmu sprediķotāja. Neuztraucieties! Es nevelku jūs baznīcu. Tikai piemēra pēc.

Visumā ir daži likumi, kuri mums ir jāzina tāpat, kā tad, kad mēs vadām automašīnu, mums jāzina ceļu satiksmes noteikumi. Pie sarkanās gaismas jūs apstājaties, pie zaļās mēs braucam. Kur pagriezt pa labi, kur pa kreisi utt... kāds ātrums uz autostrādēm. Tātad Visumā ir daži ļoti vienkārši likumi, es domāju fizisko Visumu. Vai jūs saprotat? Ārpus mūsu pasaules, ārpus šī fiziskā Visuma likumi vispār nepastāv. Mēs esam brīvi, brīvi pilsoņi, bet lai mēs tādi būtu, mums tur ir jānokļūst. Un kamēr vien mēs dzīvojam šajā pasaulē, savos fiziskajos ķermeņos, mums ir jāpieturas pie šiem likumiem, cik vien iespējams, citādi mēs nonāksim nepatīkšanās. Tad mūsu pārvietošanās līdzekļi netiks sabojāti, un mēs bez problēmām varēsim lidot ātrāk un augstāk.

Šie likumi ir ierakstīti Bībelē, kristiešu Bībelē un budistu bībelē vai hinduistu bībelēs. Tādi vienkārši likumi kā - nekaitēt kaimiņiem, nenogalināt, nezagt, "tev nebūs zagt", nekrāpt utt. Un nelietot apreibinošas vielas, pie kurām šodien pieskaitāmas arī narkotikas. Iespējams, ka Buda zināja, ka mēs divdesmitajā gadsimtā izgudrosim kokaīnu un tamlīdzīgas lietas, un tāpēc teica "nē" narkotikām. Pie narkotikām pieskaitāmas arī azarta

spēles un viss pārējais, kas ir... kā lai saka, pieķeršanās fiziskajām baudām, kas liek aizmirst par garīgo ceļojumu. Ja mēs gribam lidot ātri, augstu un drošībā, šie ir fiziskie likumi, kas ir līdzīgi fizikas likumiem. Lai raķete varētu lidot, zinātniekiem jāievēro zināmi likumi. Tas arī viss, vai ne? Tātad - cik gan mums ir jābūt uzmanīgiem, ja mēs gribam lidot augstāk, augstāk par raķetēm, ātrāk par NLO. Bet, ja jūs tas interesē, tad šeit ir nepieciešams paskaidrot vēl vairākas detaļas. Un tas notiks, iepazīstinot ar metodi. Tagad mēs negribam jūs nogurdināt ar visiem šiem priekšrakstiem, par ko jūs sakat, "Es to jau zinu. Es to jau zinu. Es esmu lasījis par to Bībelē. Desmit priekšraksti, vai ne? Desmit baušļi".

Īstenībā daudzi no mums gan ir lasījuši baušļus, taču nerūpējas par to ievērošanu vai arī pilnībā neizprot tos. Vai arī mēs tos saprotam tā, kā mēs gribam saprast, nevis kā tas patiesībā domāts. Tāpēc dažreiz mums nenāktu par ļaunu no jauna tos atgādināt, vai arī ieklausīties to dziļākajā jēgā. Piemēram Bībelē, Vecās Derības pirmajā lappusē Dievs saka: **"Es radīju visus dzīvniekus, lai tie būtu draudzīgi un palīdzētu jums, un jūs pār tiem valdītu."** Un tad viņš saka, ka radijīs visiem dzīvniekiem barību, katram savādāku. Bet viņš nav teicis mums tos ēst! Nē! Viņš saka: **"Es radīju pārtiku, augus uz laukiem un augļus kokos, kuri ir lieliski pēc garšas un patikami pēc skata. Tas lai ir jūsu ēdiens!"** Taču nebūt ne daudzi cilvēki pievērš tam uzmanību. Un jūs zināt, ka jo daudzi Bībeles sekotāji joprojām ēd gaļu, nesaprotot, ko Dievs ir domājis.

Ja mēs iedziļināmies zinātniskos pētījumos, mēs uzzinām, ka neesam piemēroti gaļas ēšanai. Mūsu uzbūve, mūsu zarnas, kuņģis zobi, tas viss ir radīts tikai veģētāriskai diētai. Nav brīnums, ka vairums cilvēku saslimst, ātri noveco, nogurst un paliek kūtri, lai gan ir dzimuši tik izcili un saprātīgi. Ar katru dienu tie paliek arvien dullāki, un jo vecāki tie kļūst, jo sliktāk jūtas. Tas tāpēc, ka mēs bojājam mūsu pārvietošanās līdzekļus, mūsu lidojošos objektus, mūsu NLO. Tātad - ja mēs gribam šos līdzekļus lietot mazliet ilgāk un stabilāk, tad mums par tiem ir pienācīgā veidā jā rūpējas. Piemēram, mums pieder mašīna. Jūs zināt, jūs visi braucat ar mašīnām. Tātad, ja jūs ielietu tajā nepiemērotu degvielu, kas ar to notiktu? Kas notiktu? Tā, iespējams, nobrauktu tikai dažus metrus un tad apstātos. Un jūs nevainojat mašīnu. Tā ir tikai mūsu kļūda, ka esam ielējuši nepareizo degvielu. Un, ja benzīnā ir nedaudz ūdens, tā kādu brīdi brauks, tomēr tai radīsies bojājumi. Pareizi? Vai arī tad, ja eļļa ir kļuvusi pārāk netīra un mēs neesam to iztīrījuši; mašīna brauks kādu brīdi, bet atkal radīsies bojājumi. Un kādreiz tā var eksplodēt, tāpēc ka neesam mūsu mašīnu pienācīgā veidā uzmanījuši. Vai ne?

Tāpat mūsu ķermenis ir kā pārvietošanās līdzeklis, kuru mēs varam izmantot lidojumam no šejienes uz mūžību, uz ļoti augstu zinātniskās gudrības līmeni. Taču dažreiz mēs to bojājam, mēs to nelietojam īstajiem mērķiem. Mūsu mašīnas, piemēram, ir domātas, lai brauktu daudzus kilometrus uz darbu, pie draugiem un uz citām

jaukām vietām. Bet tad mēs par tām nerūpējamies, ielejam nepareizo degvielu, neuzmanām eļļu, ūdeni vai ko citu. Un tad tā nebrauc pārāk ātri. Tā nebrauc pārāk ilgi. Un tad mums atliek tikai braukāt pa sava pagalma mauriņu. Arī tas būtu skaidrs. Jūs saprotat? Mūsu mašīnas pirkšana ir bijusi bezjēdzīga. Mēs tikai esam izšķieduši naudu, laiku un enerģiju. Tas arī viss. Nevienam nav vainojams. Policija par to sodu neuzliks. Jūs tikai esat izšķieduši naudu par mašīnu, tā vietā, lai brauktu tālu un redzētu daudz dažādu lietu un priecātos par dažādām ainavām.

Tāpat ir ar mūsu fiziskajiem ķermeņiem: mēs varam dzīvot, bet tad mums tas ir jāuzmana, jo šajā ķermenī mums ir citi instrumenti, lai mēs varētu izlidot ārpus tā. Tāpat kā kosmonauts, kurš sēž savā raķetē. Raķete ir viņa instruments. Viņam ir labi jāuzmanās, lai nepārkāptu fizikas likumus un lai viņa raķete varētu lidot droši un ātri. Bet svarīgs raķetē ir kosmonauts. Raķete viņu nes uz galamērķi. Un jūs saprotat, ka galvenais objekts nav vis raķete, bet gan kosmonauts un galamērķis. Un tā ir laika šķiešana, ja viņš raķeti izmanto tikai tam, lai triektos apkārt Longailandai. Saprotat? Nācijās naudas šķiešana.

Mūsu ķermeņi ir ļoti vērtīgi, jo tajos iemājo skolotājs. Tāpēc Bībelē ir rakstīts: "**Tu neesi, kas tu esi, tu esi Dieva templis un Visvarenais Dievs mājō tevi**", tas pats ir arī ar Svēto garu. Un vai jūs varat iedomāties, cik šausmīgi tas ir - izmitināt sevī Svēto garu vai Visvareno

Dievu. Bet daudzi cilvēki izlasa to ļoti ātri, taču nesaprot, neapjēdz šī teikuma dzienumu un arī nemēģina to darīt. Tāpēc maniem skolniekiem patīk sekot manai mācībai, jo viņi var uzzināt, kas atrodas viņos un kas viņpasaulē, ārpus mūsu ikdienas ciņām, naudas pelnīšanas, visām šīm fiziskajām problēmām. Mūsos taču ir daudz vairāk burvības, vairāk brīvības, vairāk zināšanu. Un tas viss ir mūsu, jo ir mūsos, ja vien mēs zinātu, kā pie tā piekļūt. Un tas ir tikai tāpēc, ka mēs nezinām, kur ir atslēga, jo esam aizslēguši šo māju jau ļoti sen, un vairs neatceramies, ka mums bijušas visas šīs bagātības. Tas arī viss. Tātad tā sauktais skolotājs var mums palīdzēt atslēgt durvis un parādīt to, kas mums jau ir piederējis no sākuma. Bet mums ir jāvelta tam zināms laiks, jādodas tur iekšā un jāpārbauda katrs no mums piederošajiem sīkumiem.

Tā, kaut kā nu mēs esam tikuši galā ar otrā līmeņa pasauli. Vai jūs interesē doties tālāk? ("Jā! Jā! - atbild klausītāji.) Jūs gribat uzzināt visu nestrādājot? (Skolotāja smejas.) Nu, labi. Kāds vismaz jums var izstāstīt, kā izskatās kādā citā zemē, kur viņš ir pabijis, pat ja jūs tur neesat bijuši. Taisnība? Varbūt jūs tas ieinteresēs, un jūs gribēsiet turp doties. Nu, labi. Tagad par to, kas ir aiz otrā līmeņa pasaules. Es gan neesmu pabeigusi par otro, bet, kā jūs saprotat, mēs te nevaram sēdēt visu dienu. Tātad pēc otrās jums vajadzētu būt daudz vairāk spēka. Ja jūs esat apņēmīgs un pie tā strādājat, jūs dosieties uz trešo.

Tā saucamā trešā līmeņa pasaule. Tas ir solis uz augšu. Tam, kurš dodas uz trešā līmeņa pasauli, jābūt vismaz pilnīgi brīvam no šīs pasaules parādiem. Jūs saprotat? Mēs nevaram doties augšup, ja mēs esam ko parādā šīs fiziskās pasaules karaļiem. Tas ir tāpat kā tad, ja jūs esat kādas valsts kriminālnoziedznieks, ja jums nav tīra pagātne, jūs nevarat šķērsot kādas citas valsts robežu. Šīs pasaules parādi sastāv no ļoti daudzām lietām, ko mēs esam izdarījuši mūsu fiziskās dzīves pagātnē, tagatnē un varbūt arī nākotnē. Pirms mēs dodamies uz viņpasauli, mums no tā visa ir jāatbrīvojas, tāpat kā mēs to darām mūitā. Bet, esot otrā līmeņa pasaulē, mēs sākam strādāt ar jebkuru pāri palikušo pagātnes un tagadnes karmu. Jo bez pagātnes karmas mēs nevaram eksistēt šodienas dzīvē.

Skolotāji iedalās divās kategorijās. Pirmajiem nav karmas, bet viņi, nākot lejā, aizņemas to; pārējie ir tādi kā mēs, parastas būtnes, bet ar attīrītu karmu. Tādējādi ikviens varētu būt potenciāls skolotājs, es domāju, skolotājs nākotnē. Un dažreiz skolotājs nonāk no augstāka līmeņa pasaules ar aizlienētu karmu. Kā jums tas skan "aizņemties karmu"? (Skolotāja smejas). Tas ir iespējams. Tas ir iespējams. Piemēram jūs, kuri esat šeit sanākuši, jūs taču te esat jau bijuši, vai ne? Un jūs esat devuši un ņēmuši no daudziem dažādiem cilvēkiem daudzu tūkstošu gadu garumā. Un tad jūs dodaties atpakaļ uz debesīm vai tālu promisesošu mājokli, kas var atrasties dažādos līmeņos, vismaz līdz piektajam

līmenim. Piektais līmenis ir skolotāja mājvieta. Bet aiz tā vēl ir daudz citu līmeņu!

Un, lūk, tad, kad mēs gribam atgriezties aiz līdzjūtības vai arī, piemēram, ar kādu noteiktu Dieva Tā Tēva uzdevumu, mēs dodamies lejā. Un tādēļ, ka ar cilvēkiem pagātnē mūs saista radniecība, mēs varam no tiem kaut ko aizņemties teiksim, karmu. Tomēr tikai parādus, neko jauku, kas piemīt cilvēkiem. Mēs varam aizņemties kādus parādus un tad tos maksāt, saprotiet, lēnām, ar mūsu garīgo spēku, līdz mēs esam beiguši darbu šajā pasaulē. Tātad šis ir cita veida skolotājs, tā? Bet ir arī tādi, kas nāk no šīs pasaules. Pēc mācekļa gadiem viņi uzreiz kļūst par skolotājiem, tāpat kā augstskolu beidzēji. Jā! Tāpat kā universitātē mums ir profesori un ir studenti, kas, augstskolu beidzot, kļūst par profesoriem. Saprotat? Ir profesori ar ļoti lielu stāžu, un ir arī tādi, kuri tikko beiguši. Tāpat ir arī ar skolotājiem.

Tātad ja mēs gribam nokļūt trešā līmeņa pasaulē - mums jābūt pilnīgi tīriem no jebkādām karmas paliekām. Karma ir "Ko sēsi, to pļausi" likums. Vai ne? Tāpat kā, iestādot apelsīnu sēklas, mēs novācam apelsīnus, un, iestādot ābolu sēklas, ābolus; tās tad arī ir tās saucamās karmas. Sanskritā ir teikts par cēloni un sekām. Bībelē nav nekas stāstīts par karmu, toties tur ir rakstīts: "**Ko sēsi, to pļausi.**" Un tas ir viens un tas pats.

Bībele ir skolotāja mācības saīsināts izklāsts, un tāpat ir arī ar viņa dzīvi. Tāpēc Bībele mums daudz ko

neizskaidro. Un daudzas no Bībeles versijām ir tikušas cenzētas, lai tās padarītu noderīgas atsevišķu virzienu tā saucamajiem vadoņiem, kuri ne vienmēr ir bijuši garīgi ļaudis. Jūs taču zināt, ka cilvēki jebkurā sfērā cenšas pirkt un pārdot. Brokeri... katrā dzīves sfērā ir pilns ar brokeriem. Bet Bībele, es domāju patieso Bībeli, ir nedaudz savādāka, nedaudz garāka, daudz precīzāka un vieglāk saprotama. Un, tā kā mēs nevaram daudz no tā visa pierādīt, mēs par to daudz nerunājam, lai ļaudis mūs nesauktu par zaimotājiem. Tātad mēs varam runāt tikai par to, ko varam pierādīt.

Tad jūs man varētu vaicāt: "Jūs runājat par šīm otrā, trešā un ceturtā līmeņa pasaulēm. Bet kā jūs to varat pierādīt?" Bet es varu to pierādīt. Ja jūs nāksiet man līdzī, nāksiet vienu ceļu, jūs redzēsiet to pašu, ko es. Saprotat? Bet, ja jūs nenāksiet, tad es to pierādīt nevarēšu. Tas ir vairāk nekā skaidrs. Tāpēc es uzdrošinos par to visu runāt, jo man ir pierādījumi. Kā pierādījums tam ir simti un tūkstoši sekotāju visā pasaulē. Tātad mēs varam runāt par to, ko zinām. Nu, piemēram, ja mēs dotos uz... bet jums ir jānāk man līdzī, jums ir jānāk līdzī. Citādi jūs nevarēsiet teikt: "Ai, vediet mani, stāstiet, visu parādiet!" Es nevaru.

Piemēram, ja es neatrodos šajā telpā, Apvienotajās Nācijās, es nevaru iegūt priekšstatu par šo istabu, lai ko jūs man arī par to nestāstītu. Taisnība? Tātad mums ir jādodas tur ar kādu, kurš ir pieredzējis gids. Un šajā telpā ir daudzi mani skolnieki, dažādu tautību cilvēki, kuri

ir ieguvuši daļēju vai pilnīgu pieredzi, par kuru es jums nupat stāstīju. Jā, jā! Un tā, pēc trešā līmeņa pasaules, tas vēl ne tuvu nav viss. Tas, ko es jums izstāstīju, ir tikai viena daļa no visa tā. Tas ir kas līdzīgs ceļojuma aprakstam, kurš stāsta par lietām sadrumstaloti un ne īpaši detalizēti. Kad mēs lasām grāmatu par kādu valsti, tā vēl nav pati valsts. Vai ne? Un, kaut arī mums ir tik daudz grāmatu par ceļojumiem, par dažādām pasaules valstīm, mums joprojām patīk doties turp pašiem. Vai ne?

Mēs zinām par Spāniju, Tenerifu un Grieķiju, bet tās tomēr ir tikai grāmatas vai filmas. Mums pašiem ir jādodas uz turieni un pašiem jāpiedzīvo prieks, ka tur esam, jāizbauda viņu piedāvātais ēdiens, brīnišķīgais jūras ūdens un lieliskie laika apstākļi, draudzīgie cilvēki un visa tā atmosfēra, ko mēs nevaram piedzīvot, lasot grāmatas.

Bet iedomāsimies, ka esam tikuši galā ar trešā līmeņa pasauli. Ko tālāk? Protams, ka jūs dodaties uz augstāku, uz ceturto līmeņa pasauli, un tā jau ir vairāk nekā neparasta. Un mēs nevaram vienkāršiem vārdiem to visu aprakstīt neprofesionālam cilvēkam, baidot viņu ar šīs pasaules valdnieka apvainošanu. Jo šī pasaule ir tik brīnišķīga, neskatoties uz to, ka dažas lietas ir ļoti tumšas, vēl tumšākas par Ņujorku nakti, kad ir atslēgta elektrība. Vai jums ir gadījies redzēt veselu milzīgu pilsētu tumsā? Jā! Lūk - tā ir vēl lielāka tumsa! Pirms mēs sasniedzam gaismu, ir vēl lielāka tumsa. Sava

veida aizliegtā pilsēta. Mēs tur tiekam apturēti, pirms mēs sasniedzam Dieva zinības. Bet ar skolotāju, ar pieredzējušu skolotāju, jūs varat iziet tai cauri. Jo citādi mēs nevaram atrast tādā pasaulē ceļu.

Kad mēs sasniedzam dažāda līmeņa... eksistences pakāpes. Mēs esam pieredzējuši ne tikai garīgas, bet arī fiziskas un intelektuālas izmaiņas, kā arī visu pārējo mūsu dzīvē. Mēs citādi skatāmies uz dzīvi, citādi staigājam, citādi strādājam. Pat mūsu darbs, mūsu ikdienas rūpes iegūst citu jēgu, un mēs saprotam, kā un kāpēc mēs to darām, vai arī kāpēc mums šis darbs ir jāmaina. Mēs vairs nejūtamies nemierīgi un satraukti, jo saprotam savas dzīves jēgu. Jā! Un mēs ļoti harmoniski un pacietīgi gaidām, kad beigsies mūsu misija uz zemes, jo mēs zinām, kurp mēs dosimies. Mēs zinām to, kamēr dzīvojam. To izsaka frāze "dzīvojot mirt". Jā, jā! Un es pieņemu, ka daži no jums būs to dzirdējuši jau iepriekš, bet es nezinu nevienu skolotāju, kas teiktu ko citu, (Skolotāja smejas) kā to, ka mums ir jāpiedzīvo iekšējās pieredzes patiesais prieks. Kā jel kāds varētu sniegt... teiksim, savādāku Mercedes Benz aprakstu. Taisnība? Tam ir jābūt tādām pašām. Tātad katrs, kuram pieder Mercedes Benz, un kurš to pazīst, sniegs vienu un to pašu aprakstu, saprotat, bet tas nav Benz.

Kaut arī es runāju ar jums ļoti vienkāršā valodā, tomēr šīs lietas, kuras mums pašiem ir jāpiedzīvo ar darbu un atklātību un kāda vadībā, nav nekas vienkāršs. Tā ir drošāk. Pastāv viena iespēja no miljona, ka mēs to

varam izdarīt vieni paši, riskējot, pakļaujot sevi briesmām un ar ne pārāk drošu galarezultātu. Daži cilvēki pagātnē... piemēram, Svedenborgs. Viņš to kaut kā izdarīja pats. Vai arī Gurdžijevs. Tiek uzskatīts, ka viņš to izdarījis, visu ceļu noejot viens. Bet, kad es lasu kādu no šiem cilvēkiem, viņi nav iztikuši bez briesmām un nemitīgām nepatīkšanām. Un nemaz nav obligāti, ra viņi visi būtu sasnieguši augstāko līmeni.

Tātad pēc tam jūs dodaties uz augstāku līmeni. Pēc ceturtā jūs ejat uz augstāku. Piektais līmenis ir skolotāju mājvieta, visi skolotāji nāk no piektā līmeņa pasaules. Pat tad, ja viņu līmenis ir augstāks par piekto, viņi tik un tā paliek tur. Tā ir skolotāja rezidence. Un aiz tās pastāv dažādas Dieva sfēras, kuras ir ļoti grūti saprast. Es baidos jūs apmulsināt, tāpēc tas lai labāk paliek uz citu reizi vai arī pēc iepazīstināšanas ar mācību, kad jūs būsiet sagatavoti tam nedaudz vairāk; un es jums izstāstīšu dažas šausmīgas lietas par jūsu iztēli, kā tā dažkārt izspēlē jaunu joku ar vairākiem priekšstatiem par Dievu.

Tagad es jūs aicinu uzdot jautājumus, protams, ja tādi ir. Jūs drīkstat mani arī izsviest no šejienes laukā, ja tas viss ir jums ir pārāk garlaicīgi. (Skolotāja smejas.) Būšu priecīga arī iet. Ir kādi jautājumi? Lūdzu. Jā, jā! Lūdzu, uzgaidiet! Viss ir kārtībā. Nē, nē! Uzgaidiet, kamēr ieslēdz mikrofonu, lai cilvēki var dzirdēt, ko jūs sakāt!

Jautātājs. Jūs pieminējāt, ka skolotājas var aizņemties cilvēku karmu. Vai šajā gadījumā karma tiek izdzēsta no šo cilvēku atmiņas? Kādas tam ir sekas?

Skolotāja. Jā, jā, jā! O! Skolotājs spēj izdzēst ikvienu karmu. Ja tas ir tas, ko skolotājas ir izvēlēties darīt. Faktiski laikā, kad notiek iepazīstināšana ar metodi, visu skolnieku pagātnes karmai jātiek izdzēstai. Es jums atstāju tikai tagadnes karmu, lai jūs varētu turpināt šo dzīvi. Pretējā gadījumā jūs tūlīt nomirtu. Bez karmas šajā pasaulē nevar dzīvot. Tāpēc skolotājam ir jāizdzēš tikai uzkrātā karma, lai cilvēks būtu tīrs, un jāatstāj nedaudz karmas, lai viņš varētu turpināt dzīvot un paveikt to, kas viņam dzīvē paveicams. Un pēc tam - beigas. Tāpēc viņš var iet, kā gan citādi? Pat ja viņš šajā dzīvē ir tīrs, jājautā, cik tīrs? Un kā ir ar iepriekšējo dzīvi, jūs saprotat? Jā. Labi.

J. Paldies!

S. Jā, lūdzu! Ļoti saprātīgs jautājums. Es domāju, ka jūs esat bijis ļoti uzmanīgs. Iautājumi? Lūdzu!

J. Kads ir jūsu prakses mērķis?

S. Kāds ir mērķis? Es neesmu jums to izstāstījusi? Doties uz viņpasauli, atpakaļ uz Dieva Valstību, iegūt gudrību, un arī labākai būt šajā dzīvē.

J. Un vai karma pastāv visās sfērās?

S. Hm, ne visās sfērās, tikai līdz otrajam līmenim, jo mūsu prāts, mūsu smadzenes, kompjūters, ir veidoti šim otrajam līmenim. Mēs dodamies visu to ceļu lejā, no augstāka līmeņa nolaižamies uz šo fizisko līmeni,

domājams, lai paveiktu kādu darbu. Taisnība? Pat skolotājs nāk no piektā līmeņa uz šo fizisko pasauli. Tad viņam jādodas cauri otrajam līmenim un jāievieto sevī šis kompjūters, lai varētu strādāt šajā pasaulē. Tāpat kā ūdenslīdējam, kurš nirst jūrā. Viņam ir jāveic priekšdarbi - jāsaģatavo skābekļa balons un maskas u.t.t. Pats par sevi viņš neizskatās tik briesmīgs, taču, uzvelkot kombinezonu, masku un balonus, viņš neizskatās tik briesmīgs, taču, uzvelkot kombinezonu, masku un balonus, viņš izskatās pēc vardes, jūs zināt. Tā mēs dažkārt izskatāmies ar mūsu... šo kompjūteru un fiziskajiem kavēkļiem. Citādi mēs izskatāmies absolūti brīnišķīgi. Pat tad, ja jūs domājat, ka šobrīd izskatāties brīnišķīgi, jūs esat neglīti salīdzinājumā ar to, kādi jūs esat istenībā. Saprotat? To instrumentu dēļ, kuri mums ir jālieto, lai dziļi nirtu šajā darba pasaulē. Tātad kad mēs, izgājuši cauri otrajam līmenim, dodamies augstāk, mums ir jāatstāj mūsu kompjūteri, jo augstākajos līmeņos tie mums vairs nav vajadzīgi. Tāpat kā ūdenslīdējs, sasniedzot krastu, noņem savu masku un pārējo niršanas ekipējumu, un izskatās tāds, kāds viņš ir. Vai ne? Labi! Turpiniet, ja vēlaties. Jā, lūdzu! Diemžēl mums ir tikai viens mikrofons.

J. Paldies, paldies, Skolotāj! Jūs teicāt, ka otrā līmeņa pasaules beigās, pirms jūs dodaties tālāk, jūs vai nu atstājat visu jūsu karmu tur, vai arī jums tā jāiztīra. Vai tas nozīmē arī to, ka visa pagātnes karma nāk jums līdz arī šajā dzīvē?

S. Jā! Jo neviens kompjūters nespēj reģistrēt visu. Karma mums ir tikai tāpēc, ka mums ir šis kompjūters, prāts, smadzenes, kuras ir domātas, lai pierakstītu katru šīs fiziskās pasaules pieredzi. Tāpēc mums tā ir dota. Mēs reģistrējam tur visu - gan labo, gan slikto. Tas tad arī ir tas, ko mēs saucam par karmu. Kas ir karma? Vienkārši pieredze, laba vai slikta, mūsu reakcijas, mūsu vairākās dzīvēs iegūtā pieredze. Un mēs zinām, ka mums vajadzētu būt labiem un mēs esam izdarījuši ko slikto, jo mums ir tā saucamā sirdsapziņa. Tāpēc mēs to saucam par karmu. Gravitātes likuma dēļ sliktās lietas gulstas uz mums kā tādi atkritumi vai bagāža. Tas spiež mūs pie zemes un apgrūtina mūsu kalnā kāpšanu. Saprotat? Jo šīs pasaules daudzās morālās normas, daudzie likumi, dažādu tautu daudzie paradumi sasaista mūs ar tā sauktajiem laba un ļauna, vainas un nevainības jēdzieniem. Tāpēc tad, kad mēs kontaktējamies ar šīs pasaules cilvēkiem, mēs iegūstam pieredzi par labu un ļaunu, vainu un nevainību saskaņā ar attiecīgās tautas likumiem un parašām. Saprotat? Un kļūst par pieradumu domāt - ja mēs darām šādi, mēs esam vainīgi... ja mēs darām šādi, mēs esam slikti cilvēki. Un tas viss ir ierakstīts šeit. Tas liek mums pārvietoties un padara mūs sasaistītus ar šo fizisko pasauli vai arī nedaudz augstāka līmeņa pasauli. Bet ne pietiekami augsta līmeņa. Mēs neesam... mēs neesam pietiekoši brīvi. Mēs neesam pietiekoši viegli, lai peldētu pa virsu. Vai jūs saprotat? Dēļ visiem šiem jēdzieniem... aizspriedumiem.

J. Vai tā ir iepriekšēja nolemtība, ka mēs sasniedzam noteiktu līmeni katru reizi, kad mēs piedzimstam?

S. Nē, mums ir brīva griba pārvietoties ātrāk vai lēnāk. Jā! Jūs, piemēram, ielejat savā mašīnā simts litru degvielas. Es gan nezinu, cik daudz jūs lejat. Es neko nezinu par mašīnām. Bet jūs varat ar to braukt ātrāk un sasniegt galamērķi, vai arī braukt lēnāk. Labi. Tas ir atkarīgs tikai no jums. Jā!

J. Es tikai gribēju jums pavaicāt... kādā līmenī atrodas eņģeļi?

S. Kādā līmenī tie atrodas? O! Tas atkarīgs no tā, par kādiem eņģeļiem ir runa.

J. Par sargenģeļiem.

S. O! Sargenģeļi neatrodas augstāk par otro līmeni. Eņģeļi stāv zemāk par cilvēkiem, tiem ir zemāks prestižs. Viņi ir domāti tam, lai strādātu mūsu labā.

J. Un viņi nekad nenokļūst augstāk?

S. Nē! Ja nu vienīgi viņi pārtop par cilvēkiem. Viņi visi ļoti apskauž cilvēkus, jo tajos mājo Dievs. Mums ir visas iespējas nokļūt aci pret aci ar Dievu, kamēr eņģeļiem tādu nav. Tas ir sarežģīti. Parunāsim par to kādu citu reizi. Labi! Tas ir kas tāds, kas ir radīts mūsu lietošanai, šie dažādie eņģeļi. Jā! Piemēram, tā kā tos ir radījis Dievs, tad tie ir radīti, lai kalpotu mums. Saprotat? Un viņi nevar... un viņiem nav jāpaceļas augstāk par to. Saprotat? Bet viņi varētu, jā! Dažkārt mēdz būt lietas, kas ir radītas bez īsta nodoma tās uzlabot. Saprotat?

Piemēram, savā mājā jūs esat kaut ko radījuši savam komfortam. Un tomēr tas ir tik fantastiski. Jūs, piemēram, sēžat šeit un varat ieslēgt un atkal izslēgt gaismu visā mājā un dārzā, ieslēgt un izslēgt televizoru, jo paši to esat izgudrojuši, bet tas ir domāts tikai tam, lai kalpotu jums. Bet pat tad, ja šī sistēma atsevišķos aspektos ir labāka par jums, atrazdamās šeit un visu kontrolējot bez cilvēciskas piepūles. Bet tas nenozīmē, ka tā ir pārāka par jums. Saprotat? Tā ir radīta ar vienu vienīgu mērķi - kalpot jums. Pat tad, ja tā ir labāka par jums, tas tomēr tā nav. Labi! Lai iet! Kompjuters nekad nevarēs būt cilvēciska būtne. Labs ir!

J. Skolotāj Čing Hai, es gribētu zināt... jo mēs pašlaik atrodamies ķermeņos... vai varētu būt tā, ka mēs esam krituši no stāvokļa, kurā esam bijuši atbrīvoti no šī ķermeņa? Vai mēs vienmēr esam bijuši šajā stāvoklī, vai arī mēs esam bijuši labākā stāvoklī pirms tam? Kāda ir laba attieksme vai laba rīcība, lai ātri tiktu uz priekšu?

S. Tikt galā ar ķermeni un ātri tikt uz priekšu. Jā, mēs varam, ja zinām kā. Jā. Ir tik daudz dažādu paņēmienu, kā atstāt ķermeni un doties uz viņpasauli. Daži netiek tālu, citi tiek tālu, un daži aiziet līdz pat galam. Tā tas ir saskaņā ar salīdzinājumiem, ko kopš jaunības esmu izdarījusi dažādos pētījumos. Pat tad, ja es joprojām izskatos jauna, jauna, kā jūs zināt, es biju tad. Mūsu metode šeit ir vislabākā. Jā! Tā iet aizvien tālāk, tālāk, līdz pat beigām. Ir daudz citu metožu: ja izvēlaties tās izmēģināt, varat to izvēlēties. Tirgū tiek piedāvātas dažādas. Vienas ved uz astrālo pasauli, citas uz tālāku...

uz trešā vai ceturkā līmeņa pasauli, bet ne daudzas spēj vest uz piekto. Jā! Mūsu metode, tātad, mūsu prakse ir aizvest jūs uz piekto līmeni, pirms mēs palaizām jūs brīvībā. Saprotat? Pirms liekam jūs mierā. Un pēc tam mēs varam tuvoties dažādiem Dieva aspektiem, aiz šī piektā līmeņa, bet tas ne vienmēr ir patīkami. Jā! Mēs vienmēr iedomājamies, ka visaugstākais līmenis ir tas vislabākais, bet ne vienmēr tas tā arī ir. Piemēram, mēs ieejam brīnišķīgā pilī un tiekam ieaicināti skolotāja ēdamistabā. Mēs tur sēžam, un mums pasniedz visu - atdzēsētus padzērienus, brīnišķīgus ēdienus. Un tad mēs iedomājamies, ka vajadzētu ieiet drusku dziļāk mājā, to apskatīt. Un mēs riskētu uziet vietu, kur glabājas atkritumi, saprotat, un daudz kas cits. Un ne vienmēr tas ir svarīgi. Vai ne? Tāpat arī, ieejot elektrības sadalītājā, kas atrodas turpat blakus mājai, mēs dabūtu ar elektrību un turpat arī nomirtu. Tātad ne vienmēr ir nepieciešams vai ieteicams iet dziļāk, bet mēs to varam darīt piedzīvojuma labad. Jā, labi!

J. Skolotāj Čing Hai, man ir divi jautājumi. Pirmais - no kuras pasaules nāk iepriekšējās dzīves atmiņas? Un otrs - kā iepriekšējās dzīves ir saistītas ar karmu?

S. Vai ar jūsu tagadējo? Ar jūsu karmu?

J. Ar tagadējo karmu un ar tagadējo sapratni. Vai tā ir sava veida pārpalikusī bagāža?

S. Jā, jā! Tās ir ļoti saistītas. Vai pirmais jautājums bija, no kurienes nāk pagātnes karma?

J. Jā. Iepriekšējās dzīves atmiņas.

S. Jūs varat lasīt iepriekšējās dzīves ierakstus, tas ir pilnīgi droši. Iepriekšējās dzīves ieraksti, kā jau es jums teicu, nāk no akashic ieraksta. Jā! Šī ir sava veida otrā līmeņa bibliotēka, kura ir pieejama ikvienam, kurš spēj tai piekļūt. Ne katrs var aiziet uz Apvienoto Nāciju bibliotēku, un tur iekļūt. Bet es, piemēram, šodien varu, jo esmu uzaicināta lasīt lekciju Apvienotajās Nācijās. Taisnība? Ne katrs var šeit ienākt, bet jūs varat, jo esat šeit tādi kā patstāvīgie iedzīvotāji. Tāpat, sasniedzot otro līmeni, mēs varam lasīt savu iepriekšējo dzīvi. Jā! Tāpat, kad mēs nokļūstam pirmajā līmenī, kādā no tiem, mums var pavidēt kāda iepriekšējo dzīvju pieredze saistībā ar šodienas karmu? Mēs varam teikt, ka šī ir pieredze, kuru mēs esam iemācījušies, lai tiktu galā ar tagadni. Šīs dzīves praksē jūs ieviešat to, ko esat asimilējuši iepriekšējā dzīvē. Tāpat pārāk daudz nepatīkamas pagātnes pieredzes var jūs nobiedēt, kad jūs redzat kādu simbolu, kas asociējas ar iepriekšējo dzīvi. Piemēram, iepriekšējā dzīvē... jūs esat nejauši nokritis pa kāpnēm, stipri sasities, ir tumšs, un neviens jums nepalīdz. Un tagad, kad jūs ejat pa kāpnēm, jums ir neliela baiļu sajūta, īpaši tad, ja ir tumšs, un jūs izcīnāt tādu kā ciņu - iet vai nē. Vai arī - ja iepriekšējā dzīvē jūs esat jau studējuši un pamatīgi pētījuši kādu zinātnes nozari. Šajā dzīvē jūs joprojām būsiet ļoti ieinteresēti... ieinteresēti... Ķīniešiem tā ir mēles mežģīšana (smejas). Atvainojiet! Vai mana angļu valoda joprojām ir pietiekami skaidra? Jā? (Publika: "Jā!") Labi. Paldies! Jūs joprojām esat ļoti... jums ir tādas kā tieksmes uz kādiem

zinātniskiem pētījumiem, pat ja jūs tagad neesat zinātnieks. Uz jebko tamlīdzīgu. Tāpēc Mocarts arī bija tik... ģeniāls jau Četru gadu vecumā. Viņš devās pa taisno pie klavierēm, kļuva slavens, un tāds ir joprojām. Tā? Viņš bija ģeniāls, jo līdz meistarībai bija praktizējies vairākās iepriekšējās dzīvēs, taču tad nomiris. Saprotat? Viņš nomira, pirms bija sasniedzis savas karjeras virsotnes, neapmierināts, ka ir jāatstāj... jāpamet karjera, jo viņš mīlēja mūziku. Tā viņš nāca atkal pasaulē, un no pagātnes mūzikas talanta iegūtā pieredze atnāca atpakaļ pie viņa, jo viņam mirstot bija stipra vēlēšanās turpināt. Saprotat? Un daudzi no šādiem cilvēkiem, pirms viņi no jauna piedzimst šajā pasaulē, ļoti daudz iemācās no astrālās vai otrā līmeņa pasaules. Tāpēc tie ir tik fantastiski apdāvināti zinātnē vai mūzikā, vai literatūrā, vai kādā citā jomā, ko pārējie cilvēki nepārzina. Redziet, kas tā ir par nepaarstu izdomu, kuru citi cilvēki nesarpot un pat nesapņo par tādu. Tā? Tie, kas ir pieredzējuši to, ir to mācījušies. Tāpēc pastāv iespējas mācīties divos veidos - šajā pasaulē vai arī viņpasaulē... Tie, kas ir apdāvināti un izcili, kā ģēniji, tie ir eksperti, kas nāk no viņpasaules, kā, piemēram, astrālās pasaules vai otrā līmeņa pasaules, dažkārt arī no trešā līmeņa pasaules, ja tie izvēlas nākt atpakaļ. Viņi ir izcili. Viņi ir ģēniāli. Tā, ja?

J. Kas tieši ir iekļauts jūsu iepazīstināšanā ar mācību, un, ja kāds ir iepazīstināts, no kā sastāv ikdienas praktizēšanās?

S. Labi. Jā. Pirmkārt, iepazīstināšana ar mācību notiek par brīvu un neuzliek nekādas saistības, izņemot to, ka jums ir jāpiespiež sevi, ja jūs gribat turpināt un doties tālāk. Hmmm? Tātad apstākļi neprasa pieredzi. Labi? Netiek prasītas iepriekšējas zināšanas par jogu vai citām meditācijām. Bet tad jums ir jāsamierinās ar mūžīgu veģetārisko diētu. Bez olām. Tikai piens. Sieru arī var. Visu, kas nav saistīts ar nogalināšanu. Olas tāpēc, ka arī tas pa pusei iekļauj nonāvēšanu, pat ja tās ir, kā lai saka... neauglīgas. Tām piemīt zināmas īpašības ar tendenci pievilkt negatīvu enerģiju. Jūs zināt, ka tāpēc daudzi baltās un melnās maģijas ļaudis, kā arī tā sauktie voodoo cilvēki lieto olas, lai izvilktu būtību no apsēsta cilvēka. Jā, jūs to zināt, vai ne tā? Jūs zināt? O, tas ir fantastiski! Tad es varu jums sniegt vismaz tūlītēju pierādījumu, ja ne tūlītēju apskaidribu. (Smieklī.) Un pēc iepazīstināšanas... tās laikā jūs pieredzēsiet Dieva gaismu un skaņu. Labi? Gara mūziku, kas nesīs jūs uz augstāku apziņas līmeni. Jūs sapratīsiet samadhi garšu - dziļu mieru un prieku. Jā. Un pēc tam, ja būsiet nopietni, jūs turpināsiet nodarboties mājās. Ja jūs tādi neesat, es nevaru jūs ne piespiest, ne arī apgrūtināt jūs. Ja jūs turpināt un vēlaties, lai es jums palīdzu veikt visu ceļu, tad es to darīšu. Ja jūs to nevēlaties... jūsu izvēle. Un divarpus stundas meditācijas kartu dienu. Celieties agri no rītiem!

Pirms gulētiešanas meditējiet divas stundas. Varbūt pusstundu pusdienlaikā. Kad es ar jumš šeit nerunāšu, jums būs stunda laika pusdienām. Jūs varat kaut kur

paslēpties un meditēt. Tā jau ir viena stunda. Labi? Un vakarā vēl vienu stundu vai pusotru. No rītiem celieties stundu agrāk. Vairāk regulējiet savu dzīvi, saprotat, mazāk TV, mazāk pļāpāšanas, mazāk telefona zvanu, mazāk avižu, un jums būs ļoti daudz laika. Mums patiešām ir ļoti daudz laika, tikai dažreiz mēs to izlietojam nelietderīgi. Tāpat kā mūsu mašina, kas tā vietā, lai brauktu uz Longailendu, braukalē pa mājas pagalmu. Vai tas jūs apmierina? Vai arī... Labi? Labi, vairāk neko. Nekādu apstākļu, nekā vairāk, kā vien jūsu piespiešanās uz praktizēšanos dzīves garumā. Un katru dienu, jūs to vēlaties vai nē, jūs pieredzēsiet dažādas izmaiņas uz labo pusi, dažādus brīnumus jūsu dzīvē. Tas notiks šā vai tā. Saprotat? Un, ja jūs to darīsiet nopietni, tad jūs pa īstam piedzīvosiet, ko nozīmē debesis zemes virsū. Tas ir veids, kā daudzi simti un tūkstoši mūsu sekotāju joprojām turas, turas pie manis pēc daudziem gadiem, jo viņu pieredze kļūst arvien labāka un labāka, jo viņi pret to izturas nopietni un patiesi praktizējas.

Hmmm. Jā, lūdzu. Jā, tepat priekšā, nedaudz pa labi. Džentelmenis pa priekšu! (Skolotāja smejas.)

J. Lūdzu, izskaidrojiet apziņas dabu!

S. Apziņas dabu, labi. To ir ļoti grūti izstāstīt, bet, ja jūs lietosiet saprātu, jūs varēsiet iedomāties. Tā ir sava veida gudrība, saprotat, kaut kas tāds, ko jūs zināt labāk, nekā to jebkad esat domājuši. Jā, jūs zināt kaut ko no viņpasaules, un jūs zināt šajā pasaulē kaut ko tādu, ko

nekad iepriekš neesat zinājuši, un jūs saprotat daudzas lietas, ko jūs nesaprotat vai arī neesat sapratuši agrāk.

Tā ir apziņa. Un, kad jūs atklājat šo apziņu vai arī tā saukto gudrību, jūs sapratīsiet, kas jūs esat, kāpēc jūs atrodaties šeit, un kas vēl atrodas viņpasaulē, neskaitot mūsu pasaulīgos līdzpilsoņus. Saprotat? Tur ir daudz kā. Tātad apziņas līmenis ir sava veida atšķirīga sapratnes pakāpe līdzīgi kā koledžas beigšana. Jo vairāk jūs mācāties, jo vairāk līdz beigšanai uzzināt. Vai tas jūs apmierina? Ir ļoti grūti izskaidrot kaut ko abstraktu, tomēr es vismaz esmu mēģinājusi. Tā ir sava veida apzināšanās. Apzināšanos ir grūti izskaidrot. Kad jūs ejat uz citu, augstāku apziņas līmeni, citāda ir arī jūsu apzināšanās. Jūs citādi apzināties lietas, jūs jūtat citādi. Jūs jūtaties absolūti mierīgs, rāms, svētļaimīgs. Jums ne par ko nav jāuztraucas, un viss jūsu ikdienas dzīvē kļūst jums skaidrs. Jūs saprotat, kā tikt galā ar lietām un kā labāk atrisināt problēmas. Hmmm? Tas dod labumu jau fiziskajā līmenī. Un to, kā jūs jūtaties sevī, zināt tikai jūs pats. Ir grūti izskaidrot šīs lietas. Tas ir tāpat, kā būt precētam ar meiteni, ko mīlat - vienīgi jūs pats zināt, ko jūs jūtat. Hmmm? Neviena to nevar sajūst jūsu vietā. Jā.

J. Godājamo Skolotāj, paldies par priekšstatu, ko jūs mums sniedzāt! Es vēlētos, lai jūs nedaudz pievērstos tam, kas ir man uz sirds. Kāpēc tik daudzi skolotāji uz Zemes šodien dod mums iespēju mācīties tik ātri, ja turpretī pagātnē tas bijis tik grūti? Vai jūs varat veltīt tam mirklīti?

S. Jā, protams. Tas ir tāpēc, ka mūsu laikā ir labāki sakari. Mēs zinām daudz vairāk par skolotājiem, ne tā kā agrāk, kad skolotāju nebija vispār vai arī tie nebija pieejami. Protams, tā ir taisnība, ka daži skolotāji ir vairāk pieejami nekā citi. Tas ir atkarīgs no viņu izvēles, gatavības dot vai viņu radniecības ar cilvēkiem kopumā. Bet visos laikos ir viens, divi, trīs, Četri, pieci skolotāji. Atkarībā no laikmeta prasībām. Mēs vienkārši vairāk apzināmies daudz dažādu skolotāju klābūtni, iespējams, dažādas pakāpes skolotāju, jo šodien mums ir tā laime, ka mums ir masu mediji, mums ir televīzija, radio un grāmatas, kuras mēs varam drukāt miljoniem, tūkstošiem miljonu uzreiz. Jā. Agrākos laikos, kad mēs gribējām iespiest grāmatu, mums vispirms vajadzēja nozāģēt veselus kokus, cirst tos ar vienkāršiem cirvjiem, kuri uzreiz ir pagalam un vairs nav lietojami, mums bija šis koks jāpulē ar akmeni un daudz ko citu, jāiegriež tajā vārds pēc vārda. Un, ja jūs gribējāt pārvietot visu Bībeles komplektu, bija vajadzīgs vesels eskorts. Vai jūs saprotat? Milzīgs autofurgons, ja tolaik tādi bijuši. Tāpēc mēs arī zinām tik daudz skolotāju. Vai jūs saprotat? Jā, tas ir ļoti labi jūsu gadījumā, tā ir liela laime, ka jums ir... jūs varat iepirkties, varat izvēlēties, ko jūs gribat. Neviens nevarēs jūs apkrāpt, teikdams: "Es esmu vislabākais!". Jums ir iespējas salīdzināt un pielietot savu gudrību un saprātu, lai izšķirtos. "Šis ir labāks", vai arī - "Tas man patik labāk". "Briesmīgs ģimīis." "O, kāds neglītenis!" (Smieklī.)

J. Mans jautājums būtu, ja jau jūs runājat par iepirkšanos, vai jūs veiktu iepazīstināšanu kādam, kuru ir iepazīstinājis cits skolotājs?

S. Es to darītu, taču tikai tādā gadījumā, ja šī persona tiešām ticētu, ka manī ir vairāk spēju aizvest viņu uz augstāku līmeni un izdarīt to ātrāk. Citādi ir labāk turēties pie sava skolotāja, ja kādam ir tik daudz ticības un pieķeršanās šim skolotājam. Ja jūs ticat, ka skolotājs ir vislabākais, tad labāk to nemainiet. Ja jūs joprojām šaubāties, un joprojām neesat redzējuši manis pieminēto gaismu un dzirdējuši skaņu, tad jums derētu pamēģināt. Jā, jo gaisma un skaņa ir īsta skolotāja standartmērvienības. Ja kāds nav spējīgs sniegt jums tūlītēju gaismu vai skaņu, tad man diemžēl jāsaka, ka tas nav nekāds skolotājs. Ceļš uz debesīm ir apgādāts ar gaismu un skaņu. Tāpat kā, dodoties nirt jūrā, jums ir jābūt apgādātiem ar skābekļa masku un visu pārējo. Lietas paredzētas dažādiem mērķiem. Tā? Tāpēc jau jūs visus svētos redzat ar oreolu ap galvu. Tā ir gaisma.

Praktizējot šo metodi, jūs izstarojat to pašu gaismu, ko glezno Jēzus gleznās un kuru cilvēki var redzēt. Ja cilvēkiem ir attīstīta psihe, tad viņi var redzēt jūsu gaismu. Tāpēc arī Jēzu zīmē ar oreolu un Budu ar gaismu visapkārt. Jūs varat redzēt augsta līmeņa praktizētājus ar šo gaismu, ja vien jūs esat atvērts. (Skolotāja pieskaras savai pieri.) Ļoti daudzi cilvēki spēt to redzēt. Vai kāds no klātesošajiem ir to redzējis? Jūs? Ko jūs esat redzējis?

J. Es varu redzēt auras, auras...

S. Jā, bet auras nav gaisma, tas ir kas cits. Auras ir dažādās krāsās, dažkārt melnas, dažkārt kafijas krāsā un dažreiz dzeltenas vai sarkanas. Tās ir atkarīgas no cilvēka rakstura konkrētā laika periodā. Bet, kad jūs redzat kādu ar spēcīgu garīgo auru, tas ir kas cits. Vai ne? Jā.

J. Es tiešām nezinu, ko vaicāt. Es tikai... kādu laiku nodarbojos ar Radža jogu.

S. Radža joga. Jā.

J. Un man liekas, ka es redzēju auras. Es domāju - tajā laikā, saprotat, man nebija daudz zināšanu...

S. Saprotu.

J. Sapratnes.

S. Un tagad jūs tās neredzat? Vai jūs tās redzat tikai dažreiz?

J. Nē, es pašreiz nemeditēju.

S. Tas arī ir tas, kāpēc jūs esat zaudējis savu spēku. Vai jums nevajadzētu atsākt medītēt?

J. Jā!

S. Ja jūs joprojām ticat šim ceļam, jums vajadzētu medītēt. Tas jums zināmā mērā var palīdzēt. Tas nevarētu nodarīt ļaunu. Vai tā?

J. Jūsu brošūrā es redzēju piecus priekšrakstus. Vai tad, ja jūs esat iepazīstināts, jums ir jādzīvo saskaņā ar tiem?

S. Jā, jā, jā. Tie ir Visuma likumi.

J. Es nesaprotu, ko nozīmē "nepiedienīga seksuālā uzvedība".

S. Tas nozīmē - ja jums viens vīrs jau ir, neiekārojiet sev vēl otru.

J. Labi. (Publika smejas.)

S. Ļoti vienkārši. saglabājiet savu dzīvi vienkāršu, bez sarežģījumiem, emocionāliem strīdiem. Jā. Tas citiem cilvēkiem sagādā sāpes. Mēs pat emocionāli nenodarām citiem cilvēkiem pāri. Tā tas ir. Mēs mēģinām izvairīties no konfliktiem, cenšamies novērst ikviena cilvēka emocionālās, fiziskās un mentālās ciešanas, un jo īpaši to cilvēku ciešanas, kurus mīlam. Tā? Ja jums jau viens cilvēks ir, tad nestāstiet to viņam. Tas ir sāpīgāk, kad jūs stāstāt. Atrisiniet to lēnām un mierīgi, un neatzīstieties viņam. Jo dažreiz cilvēki domā, ka tad, ja tiem ir kāds romāns, ir ļoti gudri un atklāti iet mājās un atzīties tajā visā savai sievai vai vīram. Tās ir muļķības. Tas nav labi. Jūs jau esat pielaidis vienu kļūdu, tad kāpēc tagad nest mājās atkritumus, lai arī pārējie tos nobaudītu? Ja viņi par to neko nezina, tad viņi nejūtas tik slikti. Vai jūs saprotat? Fakts, ka tu zini, sāpina. Mēs mēģinām atrisināt šo problēmu un nepieļaut tās atkārošanos, tas arī viss. Labāk nestāstīt to partnerim, jo tas viņu tikai sāpinās. Jā!

J. Esmu ievērojis, ka daudziem skolotājiem ir laba humora izjūta. Kāda ir sakarība starp garīgo praksi un humoru?

S. O, es saprotu! Es domāju, ka viņi jūtas laimīgi, atbrīvoti un pret visu attiecas ar lielu vieglumu sirdī. Un viņi spēj smieties par sevi un par citiem, smieties par komiskām lietām šajā dzīvē, kamēr daudzi cilvēki pieķeras tām tik saspringti un visu ņem tik nopietni. Pēc praktizēšanās mēs kaut kā atbrīvojamies. Mēs vairs nejūtamies tik nopietni. Pēc praktizēšanās mēs kaut kā atbrīvojamies. Mēs vairs nejūtamies tik nopietni. Saprotat, ja mēs rīt nomirsim, tad nomirsim, un ja dzīvosim, tad dzīvosim. Ja mēs visu pazaudēsim, tad mēs pazaudēsim, un ja ko iegūsim, tad iegūsim. Jā, pēc apskaidrības mums ir pietiekami gudrības un spēju, lai parūpētos par sevi ikvienā dzīves situācijā. Tāpēc mēs ne no kā nebaidāmies. Mēs pazaudējam savas bailes, savas raizes. Tāpēc mēs arī esam tik atbrīvoti. Mēs jūtamies šķirti no šīs pasaules. Vai mēs ko iegūstam vai zaudējam, tas mums vairs īpaši daudz nenozīmē. Ja mēs iegūstam lielu daudzumu lietu, tas viss ir tikai cilvēku labumam, tad mēs tās piedāvājam saviem iemīļotajiem. Citādi mēs neuzskatām sevi vai savu dzīvi par tik nozīmīgu, lai ietu cauri ciņām un ciešanām, lai to pasargātu. Ja mēs to pasargājam, tad viss ir kārtībā. Tas nenozīmē, ka mēs visu dienu sēžam gultā, sēžam naglu gultā un meditējam. Bet mēs patiesi strādājam. Vai jūs saprotat? Piemēram, es joprojām strādāju. Es gleznoju un ar saviem rokdarbiem pelnu iztiku dzīvei. Es negribu ņemt ne no viena dāvanas. Un pat ar to, ko es nopelnu,

es varu palīdzēt cilvēkiem. Es varu palīdzēt bēgļiem, nelamies upuriem un pārējiem. Kāpēc lai mēs nestrādātu? Bet pēc apskaidribas mums ir tik daudz talanta un spēju, un dzīve mums ir tik vienkārša, ka mēs jūtam, ka par to visu nav jāuztraucas. Vai jūs saprotat? Mēs pilnīgi dabīgi atbrīvojamies. Tas ir veids, kā dzimst humora izjūta. Es minu, ka tas tā ir. Vai jums liekas, ka man piemīt humora izjūta? (Publika: "Jā!" Smieklī un aplausi.) Jā. (Skolotāja smejas.) Tad jau droši vien... man vajadzētu būt kādai skolotājai? (Smieklī.) Labi. (Skolotāja smejas.) Cerēsim, ka tā, jūsu dēļ, ka jūs neesat tērējuši laiku, sēžot un divas stundas klausoties cilvēkā, kas nav apskaidrots. Labi. Vai ir vēl kādi jautājumi?

J. Skolotāja Čing Hai, manu galvu ir pārpludinājusi vesela jautājumu gūzma. Tūlīt es tos visus pateikšu, un jūs varat atbildēt tos visus vai nevienu.

S. Labi. Simts un astoņus.

J. Un tie ir jautājumi, kurus mēs, meklējošās dvēseles, vienmēr uzdodam un gūstam atbildei teorijas un stāstus, un es gribētu dzirdēt, kas jums par to būtu sakāms. Pirmais jautājums ir - "Kas mēs esam? Kas esmu es? Kā es esmu nonācis šajā nepatīkamajā stāvoklī, kad man ir jādodas atpakaļ uz mājām?" Jūs taču zināt, kā es pametu mājas, un kāpēc tas ir tik svarīgi - atgriezties mājās? Un jūs runājat par došanos atpakaļ uz piekto līmeni, un ka nav nepieciešams iet tālāk par to. Bet, ja aiz tā atrodas vēl kaut kas, tad kāda ir jēga? Kā tas

attiecas uz mani, ja man nav nepieciešams doties atpakaļ uz turieni? Šāda veida jautājumi.

S. Labi, pa vienam, Labi, es domāju, ka atbildēšu vispirms uz šo jautājumu grupu. Tātad pirmā grupa sastāvēja no "Kas jūs esat? Kāpēc jūs esat šeit? Un - kāpēc jums jādodas uz mājām? Un - kāpēc piektais un nevis sestais līmenis?" Vai tā bija? Vienkārši. Nupat tas iegūst humoristisku nokrāsu. (Smiekli un aplausi.) Labi. Kas attiecas uz jautājumu "Kas es esmu?", jūs varat iet un pajautāt kādam no Dzena skolotājiem, kādu ir pa pilnam Ņujorkas štatā. Jūs varat atrast kādu, ieskatoties Dzeltenajās lapās. (Smiekli.) Es neesmu tajā specializējusies. Un otrs - "Kāpēc es šeit esmu?". Varbūt tāpēc, ka jums patīk te būt, hmmm? Kurš gan vēl var mūs piespiest te būt, ja jau mēs esam Dieva bērni? Tā sauktie Dieva bērni ir līdzīgi pašam Dievam. Vai tad ne? Princis ir līdzīgs karalim, jā gan, dažos aspektos, vairāk vai mazāk līdzīgs karalim vai vismaz nākotnes karalim. Tātad tikai tad, kad viņš gribēs kaut kur būt, viņš tur arī būs. Hmmm. Lai kā arī tas būtu, mums ir brīva griba izvēlēties, kur atrasties - debesīs vai kur citur - lai iegūtu savu pieredzi. Iespējams, ka jūs esat izvēlējušies būt šeit jau sākumā, pirms daudziem laikmetiem, lai iemācītos kaut ko dēkaināku, saprotat, kaut ko biedējošu. Dažiem cilvēkiem patīk baigi pārdzīvojumi. Piemēram... princis var atrasties pilī, bet viņš var arī klaiņot pa džungļiem. Jo viņam patīk pētīt dabu. Tas varētu būt tā. Hmmm. Varētu būt tā, ka mums debesīs ir bijis tik garlaicīgi, jo viss bija radīts gatavs un tika pasniegts pie mūsu pils durvīm, ka mēs sagribējām kaut

ko izdarīt paši priekš sevis. Tāpat kā karaļa galminieki dažreiz grib paši pagatavot sev ēst un negrib apkalpotājus savā tuvumā. Un viņi notriepj sevi ar ketčupu un eļļu un visu sev apkārt, bet tik un tā viņiem patīk to darīt. Neizskatās necik karaliski, tomēr viņiem patīk to darīt. Jā, jā, jā. Man, piemēram, ir cilvēki, kas vada man mašīnu. Lai kur es dotos, kāds grib būt par manu šoferi. Bet dažreiz man gribas braukt pašai. Es braucu ar savu mazo trīsriteni, jā gan, desmit jūdzes stundā, nē, desmit kilometrus stundā. Man patīk šādi braukāt apkārt. Labi? Jo - lai kur es neietu, cilvēki mani visu laiku ievēro, tāpēc man dažreiz gribas doties uz kādu vietu, kur cilvēki mani nepazīst. Es esmu ļoti kautrīga, izņemot gadījumus, kad uzstājos ar lekcijām, jo tas ir kļuvis par sava veida pienākumu, kopš cilvēki ir izrakuši mani un padarījuši slavenu. Es nevaru aizbēgt prom visai bieži, tomēr dažreiz es to daru, aizbēgu prom uz diviem trim mēnšiem. Gluži kā izlutināta sieva, kura bēg prom no sava vīra. Tātad tā ir mana izvēle. Iespējams, ka jūs tāpat esat uz kādu brīdi izvēlējušies būt šeit. Un iespējams, ka šobrīd ir pienācis laiks, kad jūs gribat iet, jo esat iemācījušies pietiekami daudz šajā pasaulē, un jūs jūtat, ka šajā pasaulē vairs nav, ko mācīties, un jūs esat noguris no ceļošanas, jūs gribat atpūsties. Ejiet mājās, un vispirms atpūties. Un tad jūs redzēsiet, vai jūs gribat vai negribat vēlreiz doties dēkainā ceļojumā. Labi? Tas ir viss, ko es pašlaik jums varu pateikt. Un kāpēc jums jādodas mājās, un kāpēc piektais un nevis sestais līmenis? Tas ir atkarīgs no jums. Pēc piektā līmeņa jūs varat doties, kurp vien

vēlaties. Priekšā ir ļoti daudz dažādu līmeņu. Vai saprotat? Vienkārši palikt piektajā ir daudz komfortablāk un neitrālāk. Tālākajos ir par daudz varenības, tā varētu teikt. Uz kādu brīdi jūs tur varētu aizdoties, jo varbūt jums, piemēram, negribas atpūsties. Piemēram, jūsu mājā, kura ir brīnišķīga, ir istabas atpūtai, tomēr jūs negribētu tur atpūsties mūžīgi, kaut arī tā ir jūsu māja. Izskatās, ka ar to ir līdzīgi kā ar kalniem - jo augstāk, jo brīnišķīgāk, bet tā nav vieta atpūtai. Tāpat arī jūsu mājā, telpā, kurā atrodas elektroiekārtas, ir ģenerators troksnis, tā ir skaļa, karsta un arī bīstama. Tā ka jūs negribētu tur uzturēties, kaut arī tā ir ļoti noderīga jūsu mājai. Vai jūs mani saprotat? Tas arī viss. Dievam ir daudz dažādu aspektu, ko mēs pat iedomāties nevaram. Mēs vienmēr iedomājamies, ka ir tā - jo augstāk mēs dodamies, jo vairāk mīlestības. Bet mīlestība ir dažāda. Ir mežonīga mīlestība, stipra mīlestība, maiga mīlestība, neitrāla mīlestība. Dievs mums dod dažādu mīlestību atkarībā no tā, ko mēs varam panest. Tā tas ir. Dažādi līmeņi piedāvā dažādu Dieva mīlestību. Tā? Bet dažkārt tā ir pārāk spēcīga, mēs jūtamies... mēs jūtamies kā gabalos saraustīti.

J. Es redzu sev visapkārt tik daudz destrūkcijas, apkārtējās vides iznīcināšanas.

S. Taisnība.

J. Nežēlība. Nežēlība pret dzīvniekiem.

S. Tā ir taisnība.

J. Es gribētu uzzināt, kā jūs to spējat aptvert, un ko jūs ieteiktu cilvēkiem, kuri mēģina atbrīvoties no šīs

pasaules garīgā ceļā, kā jūs palīdzētu tikt tiem galā ar apkārejo vidi un ar visu to postīšanu, kas notiek visapkārt. Un vai jūs domājat, ka došanās uz viņpasauli ir pietiekami, lai mēs saprastu, kas paliek aiz mums, vai arī jūs jūtat, ka šajā plāksnē mūsu pienākums ir atvieglot viņas ciešanas. Un vai tas dos kādu labumu?

S. Tas dos labumu. Tas dos labumu. Vismaz mums, mūsu sirdsapziņai, tā ka mēs sajūtīsim, ka darām kaut to un ka esam mēģinājuši darīt labāko, lai atvieglotu mūsu līdzcilvēku ciešanas. Es daru to pašu. Es daru visu, ko jūs man vaicājat. Es darīju, daru un darīšu. Es jau jums stāstīju, ka mūsu finanses dažkārt tiek sadalītas dažādām organizācijām vai arī dažādām valstīm, kad tās ir nelaimē. Un es negribētu daudz ar to lepoties, bet, ja jau jūs jautājat... Mēs, piemēram, pagājušajā gadā iedevām vienu miljonu ASV dolāru Filipīnām, lai tās atbrīvotos no... sava Pinatubo kalna. Un mēs palīdzējām plūdu upuriem Vjetnamā, un plūdu upuriem Ķīnā, utt. Un mēs cenšamies palīdzēt vjetnamiešu bēgļiem atbrīvoties no... palīdzēt ar ANO apgādi, saprotat, ja ANO grib mums palīdzēt. Bet mēs cenšamies. Jā, vai tagad jūs to saprotat? Mēs palīdzam viņiem ar finansiālu atbalstu, mēs varētu viņus arī pārvietot, ja ANO ļautu tam tā notikt, ar ANO svētību. Vai saprotat? Jā, tātad mēs darām visas šīs lietas, ko jūs esat mums lūguši, arī tāpēc, ka mums ir jātīra sava apkārtējā vide, cik vien iespējams, ja jau mēs šeit atrodamies. Tāpēc mēs palīdzam ciešanās, mēs palīdzam pasaules morālajos standartos. Tā? Gan garīgi, gan fiziski. Jā. Jo daži cilvēki negrib pieņemt no manis garīgumu. Viņi grib tikai fizisku

palīdzību. Tāpēc mēs tiem palīdzam fiziski. Tas arī ir tas, ko mēs darām, kādēļ man ir jāpelna nauda. Tāpēc es negribu dzīvot no cilvēku ziedojumiem. Vai saprotat? Visiem maniēm mūkiem un mācekļiem ir jāstrādā tāpat kā jums. Un tad mēs palīdzam ne vien fiziski, bet arī garīgi, saprotat, mēs palīdzam pasaules ciešanās, palīdzam tās atvieglot. Mums tas ir jādara. Tas nenozīmē, ka mēs sēžam cauru dienu samadhi un priecājamies par sevi. Tas ir ļoti savtīgs Buda (apgarota būtne). Mēs negribam, lai viņš atrastos šeit. (Smieklī).

J. Man ir tikai vēl viens jautājums. Esmu dzirdējis baumas, ka Dalai Lama ēdot gaļu, un es gribēju uzzināt, vai jums ir zināms, vai tā ir taisnība un kā viņš to varētu attaisnot.

S. Es nezinu, kāpēc jūs to vaicājat man, jums ir jāprasa viņam.

J. Es tikai domāju, ka jūs varbūt esat dzirdējusi un zināt kaut ko par to.

S. Redziet, man ļoti nepatīk pārrunāt citu cilvēku darīšanas, sevišķi tādā gadījumā, ja šis cilvēks nav klāt un nevar sevi aizstāvēt. Lūdzu, atvainojiet! Viņš ir tik jauks cilvēks, cik vien var būt. Pārējais ir viņa paša atbildība un dzīves izvēle.

J. Paldies, Skolotāj Čing Hai, ka bijāt tik pacietīga ar mums šodien, atbildējāt uz mūsu jautājumiem un bijāt tik augstsirdīga! Jūs runājāt par līmeni, kurā kāds apzinās, ka ir spēki, kas nāk no šīs apzināšanās. Ja tu apzinies šos spēkus, tu nezini, ka ir spēki, kas nāk no šīs

apzināšanās. Ja tu apzinies šos spēkus, tu nezini, ka tev tie ir, bet tu tos apzinies. Tu vari tos sajust, tāpat kā jūs. Vai jūs tiem piekļūstat, vai nē? Ja jūs tiem nepiekļūstat, tad kā gan jūs nekļūstat nepacietīga apkārt notiekošo procesu dēļ? Tas ir tā, it kā jūs skatītos, kā process rit lēnu, ikdienišķu gaitu, apzinoties, ka jūs varat nodoties lūgšanām vai arī darīt ko citu, kas nestu labāku vai ātrāku rezultātu.

S. Jā, saprotu.

J. Ko šis līmenis nozīmē, un kā to var sasniegt, ar svētību, ar svētību, ka viss beigsies labi? Vai jūs saprotat, ko es domāju?

S. Es saprotu, es saprotu. Kā mums pietiek pacietības panest to, ka mums ir spēks kaut ko mainīt, bet ka viss apkārt notiek birokrātiski un ļoti lēnām; vai tas ir tas, ko jūs domājat? Vai arī tu lūdz, vai nodarbojies ar maģiju, vai arī rādi ar pirkstu un izdari spiedienu uz lietām, vai tā? Nē, es esmu pacietīga, jo mums ir jāstrādā roku rokā ar šo pasauli, lai nenovestu to haosā. Jā. Piemēram, bērns, kurš nevar paskriet. Ne jau tāpēc jūs liekat bērnam iet klupdamam krizdamam, ka jūs steidzaties un gribat skriet. Mums ir jābūt pacietīgiem. Pat tad, ja mums ir spēks skriet, ar bērnu mēs ejam. Tāpēc dažkārt arī es esmu nepacietīga un tuvu sabrukumam, bet man ir jāmacās būt pacietīgai. Tāpēc bēgļu dēļ man ir jāstaigā un jākļūst no viena prezidenta pie otra, pat tad mēs gribam sniegt visu iespējamo finansiālo palīdzību. Mēs atdosim visu, kas mums ir, miljoniem dolāru, pat miljardiem. Mums ir jāiziet cauri birokrātiskajai sistēmai.

Dodiet Cēzaram to, kas Cēzaram pienākas. Vai saprotat? Es netaisos rādīt ar pirkstu uz ANO, vai pat likt tiem skriet. Nē, nē. Ja mēs lietojam fizisku vai maģisku spēku, mēs izraisām šajā pasaulē tikai postu. Vai saprotat? Visam ir jāiet savu ceļu. Bet mēs varam celt cilvēku apziņas līmeni ar garīgo dziedināšanu, garīgo gudrību, sapratni. Sniegt zināšanas tā, ka viņi to darīs labprātīgi, saprotat, un sadarbosies. Labākais veids ir nelietot maģisku spēku. Es nekad nevienā dzīves jomā neesmu lietojusi maģisko spēku tiši. Bet ap garīgajiem praktizētājiem notiek brīnumi. Tas ir ļoti dabīgi, ja tas netiek darīts tiši. Vai jūs saprotat? Nemēģinot spiest uz lietām. Jā, tas nav labi. Bērns neprot skriet. Tā? Vai esat apmierināti ar manu atbildi? Ja kāda no manām atbildēm jūs neapmierina, dariet man to zināmu, jo es varu turpināt izskaidrošanu. Bet es uzticos jūsu saprātam, jo jūs šeit esat visu nāciju gaišākie prāti. Tāpēc es daudz neizplūstu sīkumos. Vai vēl kādi jautājumi? Jā, tepat šeit. Starp citu, man ir jāsaka, ka tas ir ļoti labi, ka ir tādas Apvienotās Nācijas. Jā, jā. Mēs novēršam daudzus pasaules konfliktus un karus, tomēr mēs tos nevaram samazināt pilnībā. Bet es esmu lasījusi Apvienoto Nāciju grāmatas. Ikviens ir Apvienotās Nācijas. Un es esmu sekojusi dažām Apvienoto Nāciju darbībām. Un man ir jāuzslavē tās pūles un efektivitāte ķīlnieku glābšanā; to ko nevar izdarīt citi cilvēki, visa pasaules vara nevar viņus izglābt, to izdara viens Apvienoto Nāciju komisārs.

Jā, un daudzas citas lietas, kas attiecas uz posta atvieglošanu, bēgļu problēmām. Es esmu dzirdējusi, ka jūs esat atbildīgi par divpadsmit miljoniem bēgļu. Vai ne tā? Tas ir milzīgs darbs, un tad vēl kari un viss pārējais. Tātad - ir labi, ka mums ir Apvienotās Nācijas, jā! Tas ir ļoti labi.

J. Paldies, jums skolotāj, ka jūs dalāties ar mums savā gudrībā. Man ir viens jautājums. Tas ir sakarā ar pasaules iedzīvotāju skaita pieaugumu un ar to problēmu saasināšanos, kas nāk līdzī šim pieaugumam - apkārtējās vides izpostīšana un aizvien lielāks pieprasījums pēc pārtikas. Vai jūs varat ko komentēt šīs dabīgā pieauguma problēmas saasināšanās sakarā? Vai tā ir pasaules karma? Vai arī tas radīs noteikta veida karmu nākotnē?

S. Hmmm, tas, ka pasaulē būs vairāk cilvēku, ir ļoti labi. Kāpēc gan ne? Lielāka drūzma, lielāks troksnis, vairāk jautrības. Vai tad ne? Nav tā, ka pasaule jau būtu pārāpdzīvota, tiešam nē. Tā vienkārši nav apdzīvota vienmērīgi. Cilvēki ir koncentrējušies noteiktās vietās uz pasaules un nevēlas pārvietoties kur citur. Tas arī viss. Mums ir tik daudz plašu teritoriju ar pirmatnēju zemi, kura nav apdzīvota. Daudz vientuļu salu, daudz plašu... saprotat, platību, kur nav nekā cita, kā tikai zaļi meži. Hmmm, cilvēkiem vienkārši patīk koncentrēties, piemēram, Ņujorkā (Smieklī.) jo šeit ir jautrāk. Jā, jo, ja valdība, ikviena valdība ir spējīga radīt darba vietas un industriju... dažāda veida nodarbinātību dažādās vietās, cilvēki dodas turp un tur arī strādā. Viņi koncentrējas

vienā tikai tāpēc, ka tur ir vieglāk atrast darbu vai drošību. Ja drošība, nodrošinātība un nodarbinātība tiks nodrošināti citās - jaunās vietās, cilvēki dosos arī uz turieni. Viņi dosos uz turieni, lai iegūtu drošību un pelnītu iztiku. Tas ir ļoti dabīgi. Vai ne? Tātad nebūt nav tā, ka mums būtu jābaidās no pārapsdzīvotības. Mums būtu jābūt organizētākiem, lai sniegtu pasaules iedzīvotājiem vairāk labuma, ko sniedz nodarbinātības iespējas, mājvieta un drošība. Tad visur būs vienādi. Pasaule nekad nebūs pārapsdzīvota. Un - kas attiecas uz jautājumu par pārtiku, jums tas būtu jāzina labāk. Jo Amerikā ir tik daudz informācijas par to, kā pasargāt pasauli. Veģētāriskā diēta ir viena no labākajām, kā pasargāt pasaules resursus, un pabarot visus zemeslodes iedzīvotājus. Mēs tērējam tik daudz veģētāriskas pārtikas, enerģijas, elektrības un medikamentu, lai audzētu dzīvniekus. Vai saprotat? Ar ko mēs varētu citus cilvēkus pabarot tiešā veidā. Un ļoti daudzas trešās pasaules valstis pārdod savus ar proteīnu bagātus veģētāriskos pārtikas produktus par zemākām cenām. Bet tā nav palīdzība citām pasaules nācijām. Ja mēs izplatītu visu pārtiku vienmērīgi, ne tikai priekš sevis, ne priekš dzīvniekiem, bet visai pasaulei, veģētāriskā diēta tam tikai palīdzētu. Viens no pētījumiem par... žurnālos jau ir runa par to, ka ja grib... ja ikviens... kā lai saka... Pagājušo reizi, kad es biju Apvienotajās Nācijās, es to jau pieminēju. Es esmu piemirsusi. Ja mēs ēdīsim veģētāriski, pasaule vairs necietīs badu. Un arī tas mums ir jāorganizē. Es pazīstu kādu cilvēku, viņš prot rīsu klijas pārvērst barojošā

pārtikā nu pat pienā. Pagājušo reizi mēs par to runājām Viņš teica, ka esot izdevis ap trīssimt tūkstošu dolāru un ir spējīgs paēdināt seši simti tūkstošus cilvēku Ceilonā - nabadzīgos, mātes un pārējos. Jā, tas bija fantastiski. Tāpēc, ka veids, kā mēs to darām daudzās pasaules vietās, ir dabas bagātību izšķērdēšana, nevis tas, ka mums to trūktu. Dievs mums nekad nebūtu nolīcis dzīvot šeit, lai mēs ciestu badu. Īstenībā mēs paši sevi pakļaujam badam. Mums ir jāpārdomā... jāpārdomā, jāreorganizē, un tam ir nepieciešama daudzu pasaules valstu valdību svētība. Viņiem mūs jāsvētī ar pilnīgu atklātību, tīrību, un saprotat, ar cieņu, ar gribu kalpot nevis sev, bet cilvēcei. Ja mums būs visu valstu valdību svētība, mums tiešām nebūs nekādu problēmu. Mums ir nepieciešama laba vadība, laba ekonomiskā organizācija, talantīgi pārvaldītāji un atklātas valdības. Bet tas varētu nākt daudz ātrāk, ja vairāk cilvēku vai arī vairākums cilvēku, vai pat visi kļūtu garīgi. Tad viņi iegūtu disciplīnu. Tad viņi zinātu priekšrakstus. Tad viņi zinātu, kā būt atklātiem un tīriem. Un tad viņi zinātu, kā izmantot savu gudrību. Tad viņi domātu par daudzām lietām, kas ir jāpadara, un reorganizētu mūsu dzīvi. Vai jūs saprotat? Pretējā gadījumā, ja jūs dzenaties pēc varas ar attiecīgu kabatasnaudu vai sabiedriskā kārtā savāktu naudu, un tad jūs cenšaties atkal savākt to pašu naudu, pirms jūs tiek no šīs varas patriekti. Tas neko nelīdz. Nav nekādas jēgas sēdēt uz zelta bedres, mēs visi nomirsim vienādā nabadzībā. Daudzu valstu vadītājiem vajadzētu apzināties savu varu un atbildību. Domāt par cilvēkiem, reorganizēt sistēmu. Uh! Jā.

J. Tas varētu izrādīties ļoti grūti izdarāms, jo, kā es saprotu, ļoti daudz... apkārtējās vides ļaunprātīga izmantošana ir saistīta ar pieaugošās populācijas prasībām pēc dzīves telpas paplašināšanas, pēc tāda dzīves veida, kādu mēs pazīstam divdesmitajā gadsimtā un kādu vēlamies dzīvot. Kaut vai Brazīlijas džungļi. Apkārtējā vide tur tiek izmantota ļaunprātīgi. Tur tiek iznīcināti meži, mitrie meži. Tā rezultātā zemi piemeklē plūdi. Un tas ir saistīts ar pārāpdzīvotības problēmu.

S. Jā, protams, viss šajā pasaulē ir savstarpēji cieši saistīts. Vienīgā izeja ir risināt šo problēmu nevis no galotnes, bet no saknes. Un sakne ir garīga stabilitāte. Vai jūs saprotat? (Aplausi.) Viss, kas mums ir jādara - mums ir jāmēģina izplatīt garīgo vēsti, kuru mēs zinām, un jāturas pie garīgās disciplīnas. Tas ir tas, kā cilvēkiem pietrūkst. Viss ir kārtībā, ja jūs gūstat samadhi, pieslēdzoties pie elektriskas mašīnas, gūstot kādu gaismu un sanošu mūziku. Bet, ja jums nav morālās disciplīnas, jūs dažkārt izlietojat savu spēku tikai sliktām lietām. Jūs nespējat to kontrolēt. Vai jūs saprotat? Tāpēc šajā grupā mēs turamies pie... vispirms mācām cilvēkiem priekšrakstus. Priekšraksti ir vissvarīgākais. Mums ir jāzina, uz kurieni mēs ejam un virzām savu spēku. Spēks bez mīlestības, bez līdzjutības, bez īstas sapratnes un morālām vērtībām nav nekam derīgs. Tas tiek ļaunprātīgi izmantots, kļūst par melno maģiju. Jā gan. No turienes arī rodas melnā maģija. Vai saprotat? Ir viegli iegūt apskaidrību, nav viegli to noturēt. Ja mūsu ceļā jūs nebūsiat pietiekami disciplinēti un morāli

apbruņots, skolotājs paņems daļu no jūsu spēka, lai jūs nevarētu to izmantot ļaunprātīgi un nodarīt ļaunumu sabiedrībai. Vai jūs saprotat? Tā ir tā atšķirība. Skolotājam ir kontrole. Skolotāja spēks, skolotāja spēks, tā? Jā, es esmu ļoti priecīga par jūsu prātīgajiem jautājumiem. Ļoti prātīgajiem. Cilvēki sastrādā visas šīs lietas tāpēc, ka nav pietiekami gudri - viņi ļaunprātīgi izmanto zemi, par ko jūs nupat runājāt, vai dara ko citu sava gudrības trūkuma dēļ. Jā, tātad sakne ir gudrība, garīgā praktizēšanās. Iegūt apskaidribu. Jā.

J. Tātad mans jautājums ir tāds - es zinu, ka es cīnos par to, lai darītu labu, lai praktizētos, un es zinu, ka cīnos pret kaut ko, kas cīnās pret mani. Un mans jautājums ir - kā es varu tikt tam pāri? Kā lai es uzvaru?

S. Tur jau ir tas joks! Ja kaut kas ir pārāk vienkārši, jūs zaudējat izaicinājumu, vēl vairāk - jūs vairs negribat uzvarēt. Jā. Tāpēc mūsos ir divējādi spēki. Ķīniešu valodā un orientāliskajā terminoloģijā mēs to saucam par "iņ - jaņ". Vai arī par pozitīvo un negatīvo spēku Rietumu terminoloģijā. Negatīvais spēks mūs spiež darīt kaut ko tādu, kas ir pret mūsu gribu, savukārt pozitīvais mums palīdz parvarēt šo tendenci. Un atkarībā no mūsu garīgās disciplīnas un spēka dažreiz mēs zaudējam, citreiz uzvaram. Tāpēc turpiniet un cīnieties. Tāpat kā Apvienotās Nācijas cīnās ar bēgļu problēmas iemesliem un kariem pasaulē. Kādreiz jūs beigās uzvarat, tas prasa zināmu cīniņu. Paldies par uzmanību! Visu to labāko!